

TimeOut

BARCELONA

9 destins
poc coneguts
per recuperar
el plaer de
viatjar

#571

31 D'OCTUBRE -
6 DE NOVEMBRE
2019

PETITES

GRANS

ESCAPADES

Un poblet amb
olor de lavanda,
el bressol del
formatge suís,
una ciutat imperial
marroquina, la joia
del taló d'Itàlia, un
mercat de Nadal
de conte...

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

VIVES
10 —
17 NOV

20
Liceu
Opera
Barcelona
la força de l'òpera

MARÍA JOSÉ MORENO. FOTO: CATERINA BARBAU

NO ET PERDIS LA SARSUELA
~
DOÑA
FRANCISQUITA
NOVA PRODUCCIÓ

DIR. MUSICAL Oliver Díaz DIR. ESCENA Lluís Pasqual

CAST María José Moreno / Elena Sancho Pereg (Francisquita), Celso Albelo / Antonio Lozano (Fernando), Miguel Sola (Don Matías), Ana Ibarra (Aurora "La Beltrana"),
Alejandro del Cerro (Cardona), Isaac Galán (Lorenzo Pérez), Lucero Tena (Castanyoles), Gonzalo de Castro (Actor)

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU DIR. COR Conxita García

COPRODUCCIÓ Gran Teatre del Liceu, Teatro de la Zarzuela (Madrid) i l'Opéra de Lausanne

LICEU.CAT - 902 787 397 #DOÑAFRANCISQUITALICEU

Sumari

Del 31 d'octubre al 6 de novembre de 2019

Primal Scream **Música**, pàg. 42

La castanyada **Coses per fer**, pàg. 24

Pere Riera **Teatre**, pàg. 36

La Barra del 7 Portes **Menjar**, pàg. 52

Reportatges

18. Fes les maletes!

La Maria Junyent, en Josep Lambies i la Noelia Santos ens porten a nou destinacions fora del circuit turístic per visitar aquesta temporada.

22. Un déu salvatge

Adrià Pujol envia el nou messià a la Barcelona de postguerra a la seva novel·la *Mr. Folch*. L'Andreu Gomila li fa una entrevista divina.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 24. Coses per fer
- 32. Cinema
- 36. Teatre i Dansa
- 42. Música i Nit
- 46. LGBTI+
- 48. Art
- 52. Menjar i Beure
- 58. Tendències
- 62. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 [facebook.com/timeoutbcn](https://www.facebook.com/timeoutbcn)

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

'**De profundis**' En aquest número, ens tirem de cap a històries captivadores com *La trinchera infinita*, la pel·lícula sobre un home que s'amaga 30 anys a un forat sota casa seva (pàg. 32); baixem les escales fins a un club que reviu els anys gloriosos del cabaret (pàg. 56) i ens capbussem al mar per rescatar la posidònia amb un projecte que uneix disseny i medi ambient (pàg. 58). Llegiu-nos, però no us oblideu de respirar.

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Cigaló

Un relat de Marta Orriols

CAMINA AMB LES mans agafades sobre la zona lumbar, lleument inclinat cap endavant, com si la conversa no fos amb si mateix sinó amb les llambordes del terra. Ha fet deu minuts de bicicleta estàtica fora al balcó, ha donat mill al periquito, li ha dit dues vegades *periquito bonic*, i amb les mans de gegant matusser, tendres i tremoloses quan maniobren coses petites, ha tancat la porta de la gàbia. Després s'ha empolainat amb tirants i boina. Ha llençat un petó a la foto de l'Enriqueta que té a l'entrada, i ha sortit de casa amb aires de revolució.

A l'òptica li van assegurar que amb el nou audiòfon no sentiria interferències. Ell ensent, nit i dia. Un vent, un brunzit que no és una brisa innocent sinó més aviat un torb dels que redueixen la visibilitat fins a fer-te perdre. La mossa amb bràquets de l'òptica li diu que no sap què és un torb i li demana si l'acufen és constant i si és en una o a totes dues orelles. Ell pensa que algú que manipula aquests aparells hauria de ser una gallina vella per entendre les

necessitats dels clients, i quan després ella li parla d'una aplicació sense fils, Bluetooth 4.0, que proporciona un so nitid i que també permet l'*audiostreaming*, ell intenta desxifrar-ho empetitint els ulls, fins que empipat, li diu que es limiti a fer desaparèixer el soroll.

En sortint fa via cap al bar amb l'expectativa de reunir-s'hi com cada dia amb els altres dos jubilats amb qui juga al dòmino i es prenen el cigaló sagrat. Quan arriba els troba palplantats fora el carrer mirant perplexos la persiana abaixada. En un foli enganxat s'agraeix als clients la lleialtat de tots aquests anys. Els amics pregonen judicis apocalíptics: *lloguer desproporcionat, els xinesos han vingut per quedar-se*. Es treu la boina abatut. Queden que s'ho diran si troben un bar dels d'abans, i entre adéu-siaus,

Una barba estudiada li lliura una carta que ell no obre

es dispersen com tres fletxes esgarriades. Al cap de pocs metres entra a un local d'estètica nòrdica que escup fora els noctàmbuls, els ramblers i les prostitutes. Rere la barra, una barba estudiada al detall li lliura una carta que ell no obre. *Un cigaló de brandi, gràcies*. El fa escollir d'entre una gamma de cafès ecològics i de diferents perfils de torrats, i li pregunta també si vol formar part de la comunitat *slow coffee*. Que si els

deixa les dades personals, li faran arribar una *newsletter* i allà podrà trobar tota la filosofia del *branding*, la botiga on-line i els tallers.

Mentre espera el cigaló pensa que després de la tercera edat ve aquesta en la que un ja és més vell que el món que l'ha vist néixer. Dins el canal auditiu, el vent bufa com un mal averany.

→ La setmana que ve... 'Discos Revolver' per Víctor Recort.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Viatjar

Concretament, a Àsia i via cinema. Del 30 d'octubre al 10 de novembre se celebra la setena edició de l'**Asian Film Fest**, organitzat per Casa Àsia i repartit entre els Cinemes Girona, la Filmoteca i el CaixaForum.

Rebel·lar-te

Arriba el **RBLs Festival de Teatre Jove**, un cicle destinat a connectar amb públic preadult. Trobareu el jovent al Tantarantana, al CCCB, a la Nau Ivanow i al C.C. Cotxeres Borrell, entre el 4 i el 9 de novembre.

Combatre

Cinc seqüències, cinc dones i cinc vides. **Cicatriu**, exposició apadrinada per la fotoperiodista Sandra Balsells, retrata els resultats de la violència masclista. Del 30 d'octubre al 29 de novembre al Pati Llimona.

RECEPTA ORIGINAL DEL 1876

100% INGREDIENTS NATURALS. SENSE SULFITS AFEGITS, NI ADDITIUS, NI CONSERVANTS

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Katrin Vankova

Actriu, 25 anys. @katrinvankova

En quants idiomes ets capaç d'interpretar?

En català, castellà, búlgar –encara que en aquest idioma no he actuat mai i en tinc moltes ganes– i anglès. De fet ara vinc de Londres, on he estat rodant la sèrie *Alex Rider*, basada en uns llibres per a adolescent que allà són un boom. I he après molt!

Diuen que ets la nova Natalie Portman.

Això em diuen molt sovint. Un dels primers cops va ser al Canadà, fent una prova amb l'Adam Brooks, director d'una de les pel·lícules de *Bridget Jones*. Fa poc em van seleccionar com a única actriu espanyola pel Berlinale Talents i allà també m'ho deien. M'afalaga, perquè és una actriu que respecto moltíssim!

Debutaràs al TNC.

Al desembre començo a assajar *Justícia*, dirigida pel Josep Maria Mestres, que s'estrenarà al febrer. És molt fort, no m'ho esperava

gens. Estrenarem a la Sala Gran i em fa molta il·lusió fer teatre, i a més amb el Josep Maria Pou, la Vicky Peña, l'Anna Ycobalzeta... És un repte molt gran però en tinc moltes ganes.

I ara estrenes un curtmetratge.

Sí, *Atòpica*. Explica la història d'una noia que ha tingut un trauma de petita i el missatge és com les emocions i les coses que no diem es manifesten en el cos, en aquest cas en forma de pell atòpica. Va ser una experiència molt forta personalment i professional! I l'estrenem l'11 de novembre als Cinesa Diagonal.

■ *Begoña García Carteron*

Una passió:
La fotografia!

Un actor amb qui treballar:
Joaquín Phoenix

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Dos jubilats es queixen del preu del paper higiènic:
–**És que netejar-me el cul em costa tres euros!**

Una senyora a una pastisseria pregunta:
–**¿Este pastel es de hoy?**
–**No, señora, es del año pasado. Pero he pensado, mira, sácalo hoy.**

Al Festival de Sitges, una noia:
–**És un somni fet realitat, haver d'apartar una cortina per entrar al bany.**

Dos companys de feina parlen de l'excés de treball:
–**Siet cal, demana ajuda.**
–**I tant. És molt millor demanar ajuda que no pas demanar Valium.**

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

L'ESPECTACLE: Vins Negres Penedès

L'art del vi!

Una vetllada on la dansa i la gastronomia maridaran al compàs dels vins negres d'alta gamma de la DO Penedès

02.11.19

DE 19.00H A 23.00H

**RECINTE MODERNISTA
DE SANT PAU**

Sant Antoni Maria Claret 167, Barcelona
(Cantonada c/ Cartagena)

AMB LA PARTICIPACIÓ DELS CELLERS:

- Bodegues Pinord
- Sumarroca
- Can Bas Domini Vinícola
- Família Torres
- Can Feixes
- Finca Viladellops
- Oriol Rossell
- Parató
- Jean Leon
- Vins El Cep
- Albet i Noya
- Parés Baltà

40€

VENDA D'ENTRADES ANTICIPADES

a timeout.cat i al restaurant
El Gat Blau de Vilafranca
del Penedès.

WWW.DOPENEDS.CAT

Organitza:

Amb la col·laboració de:

DJMARIAN

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia, Pesca i Alimentació

WINE-MODERATION
ALTA GAMA
El catàleg de vins negres Penedès

Jan Fleischer
Web en anglès

FIGHT!

Borja Duñó
Cap de redacció

Samarretes de grups de música

(i la setmana que ve... Botes estil Dr. Martens)

Portar-la amb orgull

Avui ens identifiquem més amb el tipus de música que ens agrada que amb la feina que fem o el tipus de persona que som. Per exemple, mentre que a la generació dels nostres pares podies dir "ella és metgessa", ara diem "ell és punk" o "ella és traper". I, de la mateixa manera que algú que vapeja ho fa molt visible traient fum sense parar perquè tots sàpiguen que aquest és el seu rotllo, de quina altra manera la gent sabrà què t'apassiona si no vesteixes una samarreta del teu grup de música favorit? Encara és més important portar la samarreta si has anat al concert de la banda en qüestió, especialment l'endemà. No només és una prova en viu que vas ser-hi (a diferència de les 700 fotos que vas pujar a l'Insta), sinó que també és un excel·lent iniciador de converses i una raó perquè altres t'estimin o t'odiïn i t'ho facin saber. Així és més fàcil descobrir qui són 'els teus' i t'estalvies temps per fer coses importants, com anar a concerts de grups que fan que el teu cor canti i el teu coses mogui.

Sense res al pit

Com a aficionat a la música hauria d'estar molt a favor de portar samarretes de grups, però -ai- no m'hi trobo còmode i us explicaré per què. La música -ho diu Nick Coleman- és un ganxo on penjar la nostra identitat i això en l'adolescència pot ser fins i tot necessari. Devia tenir 14 o 15 anys quan me'n vaig comprar una de Led Zeppelin, però de seguida em va fer sentir massa hippie o massa vell. Em va passar també amb els Ramones i amb AC/DC. La de Nirvana la vaig gastar fins que era gairebé transparent i el grup ja era massa *mainstream*: es va convertir en un pijama. Fins que un bon dia, vaig decidir que només em posaria samarretes llises i vaig convertir les de grups en draps per a la pols. Caminava pel carrer més relaxat, amb un somriure nou: ja no duia un cartell al pit que anunciés als quatre vents uns gustos musicals massa canviants. Seria això o tenir-ne 365, una per a cada dia de l'any, perquè m'agrada la música, però no vull que una peça de marxandatge em defineixi.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Reptes reals envers l'ecologia, com a Copenhaguen

L'any 2009, la ciutat de Copenhaguen es va marcar un objectiu per al 2025: convertir-se en una ciutat verda, intel·ligent i amb petjada de carboni zero. La cosa va per bon camí: tenen una planta que genera energia mitjançant la crema de residus (i al mateix edifici hi ha camins de senderisme, un gimnàs i un mur d'escalada a l'aire lliure), noves turbines d'energia eòlica, augment dels impostos als cotxes... Cap mesura a l'aeroport, també cal dir-ho. Sigui com sigui, la capital de Dinamarca s'ha proposat ser la ciutat més ecològica d'Europa i està movent fitxa per aconseguir-ho. ■ Maria Junyent

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

CLAVA-LI ELS ULLALS

a la **BOX BEST BURGERS**

i menja a 10 de les millors hamburgueseries de Barcelona.

Compra la teva BOX per 19,95 €
a timeout.cat/boxburgers

La pots recollir a:

TimeOut

BCNQUIZ!

Ràdio

Per Ricard Martín

Internet ferí el paper, però la ràdio és eterna: és l'únic mitjà que no ha patit amb la web sinó que ha crescut. Què en sabeu, de la d'aquí?

1. La primera emissora de ràdio a Espanya va ser catalana. Quina?

01. Radio Generalísima, amb Josep Pla locutant els seus butlletins de propaganda franquista.

02. Radio Torera, el 1923. Deixaven un micròfon encès a la plaça de toros i qui volia del públic s'hi atansava i narrava les curses de braus.

03. Ràdio Barcelona, que va començar l'any 1924.

2. Bars radiofònics

F E C A B A R

→ El cafè no era una merda, ans al contrari.

N I T S A

→ Abans era un club, ara també hi fan ràdio.

D I O B A R R A

→ El nom més obvi per a un bar de ràdio.

Ni John Peel, ni Radio Free Europe ni històries. El xou de rock més llonge d'Europa el va fer ell des de Barcelona, les tardes de dissabte a Catalunya Ràdio. Us ho juro: paraula de Stone.

Va durar trenta anys en antena, del 1985 fins al 2015, any de la seva mort. Devia ser el paio d'aquest país que tenia més parafernàlia roquera i discos. Fins i tot en va fer un efímer museu a Les Arenes.

3. Cert o fals?

→ La primera veu radiofònica que es va poder escoltar per les ones en aquest país va ser la d'una dona.

4. Quina és la gran emissora pirata de Barcelona?

01. Ràdio Contrabanda: ràdio lliure, no comercial, assembleària i autogestionada que emet des del 1991.

02. Ràdio Bronka. Per evitar la repressió, va de kasa okupa en kasa okupa.

03. Ràdio Pica, la incombustible emissora que Salvador Picarol va fundar a Gràcia l'any 1981.

→ **SOLUCIONS:** 1. 3. 'Primo de Rivera va ordenar l'allau de petites emissores arreu de l'estat, amb un registre oficial. La primera concessió va ser a Ràdio Barcelona. 2. El BRACAFÉ de Casp, al costat de la SER, va tancar el 2018 per esdevenir una trista porta de parquíng. Sempre era ple de periodistes i entrevistats. LASTINI d'Abatadors va renèixer fa poc com a Abatadors 10, club i seu de Ràdio Primavera Sound. BAR RÀDIO a Sepúlveda, 89. 3. Cert. Els pocs que tenien un receptor van poder escoltar la veu de Maria Sabaté. La primera peça musical emesa va ser Granada, d'Albéniz. 4. 3. Ara ràdio només per internet, des del pis de Picarol. Va ser clau en la difusió de l'underground barceloní, el 2013 va ser mutada amb 70.000 euros per interènter l'emissió de la SER. IDENTI-KIT: Jordi Tardà.

Si em perdo, busqueu-me a... L'església de Sant Just

Begoña García
Branded content

Confesso que resar no va amb mi, mai he estat capaç d'aprendre'm cap pregària i les misses em produeixen urticària, però les esglésies m'encanten. I la que més, la basílica dels sants Just i Pastor, al Barri Gòtic, que diuen que va ser el primer temple de culte cristià de Barcelona i fins i tot la

primera catedral. I és que dins hi ha una marededéu embarassada (una de les poques que existeixen), una Montserrat (que molta gent defensa com l'autèntica!) i un altar dedicat a les ànimes del purgatori, i que té a sota uns personatges cremant a l'infern. Un indret ideal per qüestionar-ho tot!

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

Perspectivas
que cambian
tu forma
de pensar.

Museo Nacional Centro
de Arte Reina Sofía,
Madrid.

COMUNIDAD DE
MADRID.
VUELVE
A CONOCERME.

turismomadrid.es
f t i @turismomadrid

SÈRIES

Brassic

SI PER AQUELLES casualitats de la vida els protagonistes de *Trainspotting* passessin una nit boja en un club de Lancashire amb els personatges de *Shameless* el resultat de l'endemà seria *Brassic*. Una nova comèdia britànica amb un humor negríssim. Cinc col·legues de tota la vida que es dediquen a seguir fent el talòs, tot i tenir ja 30 anys. Una història d'amistat naïf per retratar una generació incapaç de trobar-se a si mateixa. Decadència prematura.

■ **Serielizados**
→ Disponible a Filmin

Ben fet

Per interpretar Vinnie, el protagonista de *Brassic*, el creador de la sèrie va triar Joseph Gilgun (*Misfits*), un actor bipolar per encarnar un personatge bipolar. Molt boig però molt llest alhora. I el resultat li dona tota la raó.

No cola

El to de clown d'alguns personatges provoca cert distanciament amb el drama que s'està explicant. La sèrie és una dramèdia, però a vegades tira massa cap al riure fàcil, l'humor bàsic. No té el cop de puny de *Shameless*.

3 RAONS PER LLEGIR...

LAS LEALTADES Delphine de Vigan

→ Anagrama. Trad. de Javier Albiñana.
208 pàg. 18,90 €.

1.

Théo, Hélène, Mathis i Cécile

Per als lectors que carreguem la cicatriu de *Res no s'oposa a la nit*, tenir a les mans una nova novel·la de Delphine de Vigan és emocionant. *Las lealtades* és la primera narració no autobiogràfica –o autoficcional– de l'escriptora francesa, construïda a través de les veus dels seus quatre protagonistes: un nen que ha descobert l'alcohol, el seu millor amic, la mare de l'amic i la professora de tots dos.

2.

L'altre és un desconegut

Una de les definicions que l'autora fa de les lleialtats és la de "fidelitats silencioses"; una concreció que defineix bé les infelicitats que retrata a la novel·la. Els grans amics, els pares i les parelles poden ser (o convertir-se en) perfectes desconeguts. Qui són, realment, les persones amb qui dormim?

3.

En voldràs més

Amb un llenguatge depurat, sense floritures, la tensió de *Las lealtades* augmenta sense aturador. El final (sense espòilers) és d'una soledat que esgarrafa.

■ **Maria Junyent**

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Fuguera

Ganes de fugar-se; especialment quan hom les canalitza a través d'un munt de matèria combustible encesa. La 'fuguera' s'entén, també, com un símbol de l'anhel de llibertat, com una forma al·legòrica d'evasió i de purga.

Troba més lectures apassionants a timeout.cat/llibres

**BALA
PERDUDA**

CONVOCATÒRIA OBERTA

ÚLTIMA SETMANA

INSCRIU-TE A @BALA.PERDUDA

**LA BATALLA DE BANDES
DE L'APOLO**

ESTRELLA
CERVEZA

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

Ens menjarem Catalunya

COMENCEU A SALIVAR i graveu-vos a foc aquesta info: el dissabte 30 de novembre tindrà lloc al Museu Marítim la primera edició del Time to Eat Fest, tot un dia per celebrar de la millor manera –és a dir, endrapant!– la qualitat dels productes de casa nostra. Fruïtes, verdures, carns i peixos que es produeixen a Catalunya seran els protagonistes dels plats que elaboraran els xefs barcelonins de més anomenada: alerta, que hi haurà estrelles Michelin! I sí, tindrem

clàssics com els canelons, però també plats exòtics com ara *gvoza*, mochis i moltes altres delícies, totes fetes amb aliments de proximitat. A banda de teca espectacular a bon preu, el Time to Eat –que organitzem Time Out Barcelona amb la col·laboració del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Estrella Damm i altres empreses– oferirà moltes activitats durant tot el dia: tallers, xerrades, sessions de DJ... En els pròxims dies, us n'anirem informant! ■

GRANS PORTADES

Madrid

Marta Nieto i Rodrigo Sorogoyen animen a fugir de la ciutat.

París

Un número amb el millor de la capital francesa aquesta tardor.

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

Belleza infinita a la Sala de la Cúpula del MNAC.

Algú fa visibles els invisibles a les parets de la ciutat.

El Walden 7, icona de Sant Just Desvern i obra mestra de Bofill.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

La ciutat alimentària proposa visites (algunes amb 'escape room') que combinen recorreguts per les instal·lacions, tallers gastronòmics i molts misteris!

Visites insòlites a Mercabarna

MERCABARNA CONCENTRA MÉS de 700 empreses especialitzades en la distribució, elaboració, importació i exportació d'aliments frescos. Un lloc boig i fascinant que ara organitza visites insòlites i divertides que us permetran descobrir les seves entranyes. Teniu ganes de saber més coses sobre aquesta ciutat que ens alimenta? Us presentem els tres tipus de visites: dues al Mercat Central del Peix, de nit o de matinada, i una al Mercat Central de Fruïtes i Hortalisses. Trieu la vostra!

Amb nocturnitat

El 8 de novembre es farà una visita que començarà a mitjanit, quan tot és fosc i la ciutat s'omple d'enigmes. Gaudireu i aprendreu amb un taller gastronòmic on els principals protagonistes seran el peix i el marisc. Doneu-ho tot als fogons, que després podreu menjar tot el que hagueu cuinat! A la 1.30 h us esperarà

l'*escape room* *Enigma Omega-3*, d'allò més intrigant, al Centre Interactiu del Peix. I, per acabar, recorrereu el Mercat Central del Peix en plena activitat.

→ Dv. 8. De 23.45 a 3.45 h. 45 € per persona, amb transport.

Entre enigmes

Comenceu els dissabtes 16 de novembre i 14 de desembre ben d'hora i d'una manera diferent! Amb *Navegant entre enigmes* us endinsareu al Mercat Central del Peix per descobrir com funciona el principal mercat majorista d'aliments de Barcelona, un gran desconegut per a bona part de la ciutadania. Durant la visita, haureu de fer servir el vostre enginy per resoldre els enigmes de l'*escape room*. I si aconsegiu sortir-ne, participareu en el taller de

culina i degustació de productes del mar portats directament del mercat central. Bon profit!!

→ Ds. 16 de novembre i 14 de desembre. De 5.20 a 8.30 h. 40 € per persona, amb transport.

Visita diürna

Un dimecres al mes arriba l'hora de descobrir l'alimentació del futur! El mercat majorista de fruites i hortalisses

més important d'Europa està a Barcelona i ara teniu l'oportunitat d'explorar-lo. Després de tot un matí de visites i activitats, també podreu gaudir d'un taller cuina i degustació de productes de temporada. Arremangueu-vos!

→ Mercabarna. Dc. 6 i 13 de novembre i 11 de desembre, de 10.30 a 13.30 h. 30 € per persona. mercabarna.es/visitesinsolites

Un lloc boig i fascinant que ara organitza visites

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

ART

Projecte Bellesa

Tanit Plana, Àlex Rigola, Irene Vicente i Max Glaenzel presenten una instal·lació teatral participativa sobre la noció de bellesa que s'emmarca dins del Festival Clàssics.

→ MNAC. M: Espanya. Del 2 al 10 de novembre.

MÚSICA

La Groovería

El trio proposa hip-hop amb funk i jazz amb ànima de cumbia i lletres sobre la ciutat i la supervivència.

→ C.C. El Coll. M: Vallcarca. Dj. 31, 22 h. Amb reserva.

JORNADA

FEM! Creadores feministes d'avui

Algunes de les creadores feministes més destacades es reuneixen per reivindicar i celebrar la creativitat en una trobada que suma veus i planteja preguntes. Hi

NO T'HO PERDIS

PAULA ARTES

participen, entre altres, Maria Arnal, Flavita Banana, Btoyy i Marga Mbande.
→ CCCB. M: Universitat. Dj. 31. 18.30 h.

FESTIVAL

VII Setmana de l'Humor Latinoamericà

En aquesta celebració de l'humor, amb l'Argentina com a país convidat, hi trobem *Mifamilia*, lectura dramatitzada basada en l'obra del dramaturg uruguaià Carlos Liscano.

→ Casa Amèrica. M: Diagonal. Dc. 6, 19.30 h.

FESTIVAL

BCN Novel·la Històrica

Les microhistòries centren aquesta edició, amb Isabel Allende com a convidada principal. Debats, xerrades, un homenatge a Neus Català i rutes temàtiques.

→ Diversos espais. Del 4 al 9 de novembre.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratis

TimeOut
BARCELONA

Portada: IRISNEGR0
Plaça Relai, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duño | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Oscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Savina Muros, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Director de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Brande Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripsres | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

Imprimim en paper reciclat i retractem amb materials 100% compostables

Feu 50 esports!

De nord a sud i d'est a oest, la nostra ciutat està plena d'oportunitats per fer esport i amb l'app OneFit en podreu gaudir (i a només un clic!)

SI ENCARA SOU dels que cada dia fan el mateix entrenament, al mateix gimnàs i al mateix horari, us esteu perdent el gran paradís de l'esport! L'aplicació OneFit, d'origen holandès, ofereix un munt d'oportunitats per gaudir de més de 50 tipus d'esports en centenars de centres de tota la ciutat. I sense lligams a cap d'ells! No us conformeu d'anar sempre al mateix gimnàs del vostre barri, perquè amb OneFit anireu molt més enllà i provareu experiències noves: una classe de *crossfit* a Crossfit LFS a tocar de la plaça Monumental, una entretinguda sessió per cremar calories a Veevo, a la part alta de Barcelona, o activitats aquàtiques com *paddle surf* a la costa de la Barceloneta amb SUPYOGA Catalunya. I tot per una única quota!

L'on i el quan el poseu vosaltres

A l'aplicació trobareu classes i activitats durant tot el dia perquè vosaltres decidiu

on i quan voleu posar-vos en forma: abans d'entrar a treballar, en sortir de l'oficina i fins i tot després de sopar. Ja no hi ha excuses per no començar una vida saludable amb nous estímuls i més motivats que mai!

En un minut!

Mai abans us ho havien posat tan fàcil. Amb l'aplicació podreu reservar el centre i l'activitat que us vingui més de gust amb només un sol clic i amb una antelació màxima de dues setmanes. Podreu planificar la vostra rutina aquell mateix dia a través d'un cercador d'ubicacions en què trobareu la possibilitat de filtrar els resultats per localització o disciplina. També podreu reptar els vostres amics convidant-los a les vostres classes per passar-ho d'allò més bé en grup. Oblideu-vos de la rutina esportiva monòtona i sumeu-vos a l'aplicació mòbil que està revolucionant el món de l'entrenament. A més, ofereixen catorze dies de prova gratuïts!

DE QUÈ VA...

OneFit, l'aplicació que permet gaudir de nombroses activitats en múltiples centres de la ciutat (i amb una única quota!).

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè podreu reservar fàcilment activitats per al mateix dia i fins i tot reptar els vostres amics.

→ one.fit/es

RoofTop Born

Fes les maletes!

Et proposem nou escapades a llocs tan petits com impressionants perquè aprofitis el pont de desembre, les festes de Nadal i tots aquells dies de vacances pendents que has de consumir abans que s'acabi l'any

Per **Maria Junyent, Josep Lambies i Noelia Santos**

MOUSTIERS (FRANÇA)

Alta Provença

Camps de lavanda, carrers empedrats, persianes de fusta pintades de colors pastel i l'embolcall de les roques: Moustiers Sainte-Marie és un dels pobles més macos de l'Alta Provença. Tan bonic que mentre us hi apropieu per carreteres serpentejants, haureu d'aturar-vos a comprovar si és un miratge. La descobririeu perdent-vos pels seus carrerons, on hi abunden els tallers de ceràmica, l'especialitat de la zona. No marxeu sense veure les gorges de Verdon, una meravella de la terra que desemboca al llac Sainte-Croix.

→ A uns 600 km de Barcelona. Podeu fer-ho en dos dies i passar una nit a Montpellier.

HERMIGUA (CANÀRIES)

A través de la laurisilva

Aquest municipi de l'illa de la Gomera s'estén des del cim més alt del parc nacional del Garajonay fins al mar, a través d'un pendent de laurisilva i plataners. Des de la verdor encantada del bosc del Cedro fins a les piscines naturals del Pescante, on trenquen les onades, l'excursió és una meravella. S'explica, per cert, que el famós xiulet gomerenc, amb el qual els illencs es comunicaven de cingla a cingla, té el seu origen en aquesta regió. Llançeu-vos a la dieta de l'*almogrote* i el *guarapo*, i gaudiu de les vistes.

→ Vol a Sant Sebastià de la Gomera. *Guagua* (bus) de 15 minuts a Hermigua.

AGENDA!

→ 1-9.11

Des de l'any 1980, Hèlsinki organitza el Moving in November: un festival de dansa i performance on actuen les millors companyies i coreògrafs de Finlàndia.

→ 2-9.11

Florència celebra el Festival dei Popoli: una selecció dels millors documentals internacionals a concurs, que se celebra des de l'any 1959.

→ 11.11

A Budapest, qui les passa magres durant Sant Martí no són els porcs sinó les oques. Per Márton nap (Sant Martí), molts restaurants fan tastos de vins nous i plats d'oca.

Museu Alien

El tenebrós Museu H.R. Giger, creador d'*Alien*, és a Gruyères. L'Oscar que va guanyar el 1980, també.

GRUYÈRES (SUÏSSA)

Stendhal verd

No és només el bressol del formatge que dona nom a la regió —o viceversa—, és una de les viles medievals més pintoresques i ben conservades de Suïssa (castell visitable inclòs). Aquí, al parc natural regional Gruyère Pays-d'Enhaut (cantó de Friburg), la síndrome de Stendhal serà inevitable. Fer senderisme per les Vies du Fromage, entrar a les seves formatgeries alpines, menjar-se una fondue i visitar la fàbrica de xocolata, obligatori. Recordar Heidi, opcional.

→ Vol fins a Ginebra o Zuric. Agafeu el tren fins a Bulle i el bus fins Epagny-Gruyères. Consell: compreu la Travel Pass per estalviar unes corones.

LISBON & SINTRA
FILM FESTIVAL

15 - 24.11.19

→15-24.11

Novembre és sinònim del Lisbon&Sintra Film Festival que, entre d'altres, dedica una retrospectiva a la cineasta Rita Azevedo Gomes.

→21.11-5.01

Si us agraden els parcs d'atraccions, heu de saber que al Hyde Park de Londres n'instal·len un ambientat en Nadal. I per si fos poc, és gratis. Ho, ho, ho!

→28.11-19.01

Artistes, dissenyadors i arquitectes omplen d'instal·lacions lumíniques la capital dels Països Baixos per la 8a edició de l'Amsterdam Light Festival.

→30.11-1-12

La comunitat internacional del còmic se cita a l'AthensCon, a Atenes, que aquest any acull el guionista de Marvel i creador de X-Men, Chris Claremont.

Souvenirs

El seu casc històric està pres per les conserves i l'artesanía amb suro. Dirigiu-vos a la rua 5 de outubro.

ÉVORA (PORTUGAL)

El secret lusità

Fins fa només uns anys, parlar de la regió de l'Alentejo portuguès –a la frontera amb Badajoz– era, si fa no fa, com citar Nàrnia. Sort que ens hem tret la bena (i els complexos) que ens impediem gaudir de ciutats com Évora: emmurallada i declarada patrimoni de la humanitat, amb un llegat romà (el que queda del temple) digne de qualsevol ruta, i vestigis gòtics que tallen l'alè (capella dels ossos). El bacallà i el *vinho verde* seran els responsables de deixar el millor sabor de boca. Lisboa està a menys de 100 quilòmetres...

→ Vol a Lisboa. Des d'allà, el tren fins a Évora triga menys de dues hores.

MEKNÈS (EL MARROC)

La porta de l'imperi

De les ciutats imperials del Marroc és la menys visitada, la més petita i, amb el permís de Fes, també la més bonica. Va ser construïda al segle XVIII, per capritx del sultà Moulay Ismaïl, el tirà més sanguinari de la història del país, que va residir en aquest enorme palau emmurallat, al qual s'accedeix per la porta de Bob Monasour, l'entrada monumental més gran del Nord d'Àfrica. Val la pena que feu una excursió a les ruïnes de Volubilis, restes d'un assentament cartaginès que es troba a 30 quilòmetres de la ciutat.

→ Vol directe a Fes. Des d'allà, agafeu un tren (45 minuts) o un taxi compartit.

ZAHARA DE LA SIERRA

Hivern a Cadis

Un dels pobles blancs més bonics i la confirmació que Cadis existeix a l'hivern. La falda de la muntanya, coronada pel castell i la Torre del Homenaje, és un laberint de carrerons (típic traçat andalús), façanes de calç i balcons en flor. L'encesa de fanals quan cau la tarda és màgica.

AGENDA!

→ 5-8.12

D'acord, Miami no és la típica escapada de cap de setmana. Però el primer cap de desembre hi fan l'Art Basel i hi ha vols que no arriben als 300 euros. *Not bad!*

→ 12-15.12

A Saalbach, un poblet a prop de Salzburg, celebren cada hivern (des de l'any 1993!) un festival d'electrònica a peu de pista. Busqueu de què va Rave on Snow.

→ 9-25.01

A la pregunta 'què podem fer a Brussel·les al gener', tenim la resposta: correu cap al River Jazz Festival. Mig centenar de músics repartits per diversos espais de la ciutat.

OSTUNI (ITÀLIA)

Al taló

Aixecada sobre tres turons, amb les seves casetes de calç blanca com la cresta d'una onada, la ciutat d'Ostuni és una meravella molt poc explotada. El turisme massiu que desborda el nord d'Itàlia no ha envaït encara la regió de la Pulla. Així de bé es conserva. La seva catedral del segle XV té una de les rosasses més grans del món i als afores trobareu les ruïnes d'un enorme santuari que té els seus orígens en el paleolític.

Sacieu la vostra gana amb uns musclos amb salsa picant i uns pinxos de carn a la flama. Un plaer.

→ Vol directe a Brindisi. Des d'allà, hi ha un autobús que triga 45 minuts fins a Ostuni.

Gelat!

Us mereixeu un bon *gelato* italià. Aneu a la Cremeria Alla Scala, a prop de l'Obelisco Sant'Oronzo.

LÜBECK (ALEMANYA)

Postal nadalenca

Alemanya sencera s'omple de mercats, llums, nades i *glühwein* (vi calent) entre mitjans de novembre i finals de desembre. Si voleu sucuar-vos al rovell de la festa, correu cap a Lübeck, una pintoresca ciutat a l'estat de Schleswig-Holstein –al nord del país– que la Unesco va definir com el prototip de ciutat ideal del segle XII. El 25 de novembre obre el mercat principal de Nadal, documentat per primera vegada el 1648. Per preparar el viatge podeu llegir *Els Buddenbrook*, novel·la que Thomas Mann va ambientar a Lübeck i al seu port.

→ Vol a Hamburg. Des d'allà, hi ha un tren que triga uns 45 minuts fins a Lübeck.

MOSTAR (BÒSNIA I HERCEGOVINA)

Ferides de guerra

Un poble que no recorda la seva història està condemnat a repetir-la. I a Mostar encara tenen molt present el que va succeir durant la Guerra dels Balcans. Ni tan sols l'*Stari Most* o pont vell –la seva gran joia medieval– es va salvar de la batalla. Per això avui, reconstruït per la Unesco, és un dels símbols dels quals val la pena desviar-se fins a Mostar i passar almenys un dia als seus carrers. I, de passada, visitar l'antic basar, la mesquita Karadzoy-Bey i el que queda de l'hotel Neretva, un esquelet cosit a trets per la metralla.

→ Vol directe a Dubrovnik. Des d'allà, el bus triga al voltant de dues hores i mitja.

→23-25.01

Si us esteu plantejant una escapada a Manchester i us agrada la birra (o la sidra!), espereu-vos al gener, quan celebren el Manchester Beer & Cider Festival.

→8-25.02

A la llista de coses que s'han de fer un cop a la vida, el Carnaval de Venècia ocupa una de les primeres posicions. Aconseguiu una bona màscara i cap allà!

→26.02-1.03

1.350 artistes, 203 galeries i 31 països participen a la pròxima edició d'Arco, la fira internacional d'art contemporani que se celebra a Madrid.

→20.02-1.03

Alerta cinèfila: febrer és sinònim de la Berlinale, un dels grans festivals de cinema del món que se celebra des dels inicis de la guerra freda, a l'any 1951.

Un déu salvatge

Adrià Pujol escriu una faula grotesca ambientada a la Barcelona de la postguerra a l'hilarant 'Mr. Folch', la millor novel·la de la temporada

Per **Andreu Gomila**
Fotografia **Iván Moreno**

'Mr. Folch'

Déu tria el fill d'una portera de la postguerra barcelonina per esdevenir el nou Messies

→ Empúries. 272 pàg. 17,50 €.

FA UNS SIS o set anys, quan a Time Out Barcelona vam gosar triar les millors novel·les del segle XXI ambientades a la ciutat, el *Picadura de Barcelona* d'Adrià Pujol es va colar al *top ten*, entre tot de patums, de Mathias Énard a Jaume Cabré. I això que era un llibre provinent d'una editorial molt petita, Sidillà, ordit per un autor llavors poc conegut. D'aleshores ençà, la presència del seu autor no ha parat de créixer, bé gràcies a les traduccions de Georges Perec o Boris Vian, bé pels seus volums divertidíssims, de *La carpeta és blava* a aquest *Mr. Folch*, un llibre on passem pels anys 40, 50 i 60 del segle passat com mai ho havíem fet.

Com t'ha anat això de posar-te en la pell de Déu a *Mr. Folch*?

No és tan difícil, perquè els escriptors, una de les coses que fem quan fem una novel·la, és triar els personatges i decidir com han de ser i els busquem una veu. Quina diferència hi ha entre un lampista i Déu? Cap. És un personatge tan versàtil que potser és més fàcil fer versemblant Déu que un lampista o un taxista o un intel·lectual progre... Quan vaig tenir clar que Déu m'anava com un guant em vaig currar la manera de ser d'aquest personatge.

És un Déu de l'Antic Testament, així com feteta?

Totalment. És feteta perquè és un Déu que està en hores baixes i en procés de liquidació. No oblidem el truc: si està en hores baixes és perquè s'ha enverinat de la manera de ser de les persones.

És, doncs, un déu grec, més aviat.

Sí. Aquí hi ha més mitologia grega que bíblica. Els déus grecs eren més humans que nosaltres.

Per què Déu baixa a Barcelona durant la postguerra?

Perquè Déu porta tota l'eternitat, des del minut zero de la creació, veient-ho tot, sentint-ho tot i mirant-ho tot. Amb el tema de Jesús, el tio s'enverina i decideix intervenir per erradicar el mal, però no se'n surt. I se n'adona. El seu últim intent és intervenir en la postguerra barcelonina amb un nen que neix en una escala. Sap que l'ha catat.

De fet, la seva mare el caga, literalment.

Tots són paral·lelismes. Jesús és catat a la Terra.

T'hauria agradat viure en aquella Barcelona?

No. Quedaria molt bé dir que sí, però no. El clima de misèria moral devia ser... Per coses que m'han explicat.

Però tu li dones una patina entre patètica i èpica.

I picaresca. Què és el grotesc? Aquelles imatges, aquells monstres, que hi ha dins la gruta que fan les estalactites. I allò sempre és una exageració, grotesca, ètica, patètica, de la realitat. Diria que és la manera ideal per parlar d'aquella època i fugir de la novel·lística estàndard, que és lacrimògena, moralista. No he escrit *Mr. Folch* contra això. Jo no faig res en contra, sinó que escric els llibres que vull llegir.

I els que tradueixes! T'ha trastocat una mica traduir Perec i Vian?

Una mica! Però més Vian que Perec. Jo ho he sabut ara, això, gràcies a la novel·la que he traduït, *Escopiré sobre la vostra tomba*. Una novel·la que, quan va sortir, el 1946, era llegida pel jovent. Si ara estaria prohibida! esclar que m'ha trastocat i alhora m'ha ensenyat que els fets, les coses, no s'han de disfressar de res. Les coses són crues.

Qui són Vian i Perec per a tu?

No són ni molt menys influències directes.

Són una cosa que passa a França, aquesta cosa del país veí, que és que cada llibre neix d'una pregunta que es fa l'escriptor i cada llibre ha d'acabar amb aquest tema, encara que en fotis quinze. Cada llibre, des que s'obre fins que es tanca, tot ha d'estar allà dins. No hi ha res més. En Perec i Vian està claríssim.

La finca de *Mr. Folch* és la de *La vida. Manual d'ús*, de Perec?

Totalment. No és *13 Rue del Percebe*...

I la colla de *Mr. Folch* és la mateixa, però grotesca, que baixa al Districte V al *Vida privada de Sagarra* per anar a cabarets?

Esclar. L'únic terreny que ens queda per trepitjar és el grotesc. Ho fa en Josep Pedrals i ho fa en Max Besora. I poca gent més. El grotesc treu a passejar els monstres i un monstre és, en llatí, aquell que mostra... La colla de *Mr. Folch* és tan esperpèntica que no fan ni la mili. La versemblança a prendre pel cul. Però és que a mi, la versemblança, m'és igual. Aquest llibre és versemblant com a món, però no amb la història. No cal.

Hi introdueixes elements de versemblança, tanmateix, com el gran torturador de la postguerra, el comissari Creix.

Jo no volia recrear una època. M'esgarrifa quan un escriptor s'asseu a la taula i diu, inflant el pit: ara recrearé el carlisme! Volia que fos un context molt econòmic. Com que tothom sap que és la postguerra, només falta que arribi un altre pesat i els escrigui un altre text al respecte. I com que la postguerra és un arquetip, només havia d'agafar quatre titelles que em permetessin jugar-hi. Creix, que és el mal. I Verdaguer, encara que no sigui de la postguerra, em dona una dimensió xarona, d'un tio que estava *sumbat*, que feia exorcismes. No és grotesc, això? També hi ha els pastissos de Prats i Fatjó i una cosa que no ha existit mai, que són els bafs de verdura.

Els bafs de verdura com a sinònim de la misèria.

Explicar la postguerra no és dir que la gent patia molt. Això ho sap tothom! Crec que *Mr. Folch*, com va dir Julià Guillamon, ofereix més la dimensió moral d'una època que sis novel·les històriques juntes.

No creus que els marges de la literatura catalana estan sortint de la cova i ocupant el carril central?

No ho sé. Sí que n'hi ha algun que ja està trepitjant el carril central, de la mateixa manera que en Monzó, des del primer llibre que guanya el Prudenci Bertrana, *L'udol del griso al caire de les clavegueres*, fins que ocupa el carril central, passen uns anys. Llavors Monzó es converteix en dogma. Dubto que Pedrals, Besora i jo, per dir uns noms, acabem ocupant el carril central. Perquè els temps són uns altres.

T'has considerat mai un escriptor marginal?

Molt al principi, quan ningú no volia cap llibre meu, volia ser-ne un. Després em vaig adonar que tu no pots ser-ho o no ser-ho, que això ho decideix la gent, els lectors... Dir-ho ara, quan tothom parla de tu, seria una coqueteria una mica absurda. Si marginal vol dir que no ets el Rafael Nadal, soc marginal. Si vol dir que faig una cosa impossible, doncs no. La meua literatura es pot consumir, no és tan difícil. ■

"Jo no faig res en contra, sinó que escric els llibres que vull llegir"

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Truc o castanya?

Panellets, carabasses, fantasmes i moniatos. Tant se val com celebri el dia de Tots Sants i els del voltant, sempre hi ha una festa per a tu.
L'Erica Aspas no us vol fer por

HI HA QUI viu Tots Sants amb recolliment i recordant aquells que ja no hi són; d'altres que s'afarten de panellets, moniatos, moscatell i cultura popular, i molts que han adoptat la part més terrorífica de la festa americana de Halloween. Sigui quin sigui el teu perfil, a Barcelona hi ha lloc per a tots.

Terror de barri

El túnel del terror que munten a la Trinitat Vella és dels esdeveniments del barri que més voluntaris apleguen i que requereixen una feïnada. Un físic de la Trinitat Vella ha creat una màquina del temps però una explosió nuclear ho ha enviat tot en orris i ha generat un caos.

A la Beckett es farà una 'Noche de muertos' d'estil mexicà

Podeu imaginar què us trobareu allà dins? És apte per a menors a partir de 10 anys.

→ Espai Via Barcino. M: Trinitat Vella. Dj. 31, de 20 a 22 hores. Gratis.

Curts fantàstics

Amb aquest títol no ens referim a la qualitat, que, d'altra banda, no posem pas en dubte! Els curtsmetratges que veureu a l'Antic Horror Picture Show són de temàtica fantàstica i de terror. Ja ha arribat a la desena edició i us hi esperen dues hores de por apocalíptica, bèsties d'ultratomba, neguit psicològic i fantasmes de tota mena.

→ L'Antic Teatre.
M: Urquinaona. Dj. 31, 18 h. Gratis.

Dolça barreja

Si no voleu escollir, al Foment Hortenc celebren la seva pròpia versió, el Castaween, on es faran panellets, es torraran castanyes i es buidaran carabasses. Un bon pla per fer en família.

→ Foment Hortenc. M: Horta. Dj. 31, 22 h. 10 €. Socis: 8 €.

Com a Mèxic

La mexicana és una de les cultures del món que més presents té els morts. A Barcelona, a la botiga Fantastik del carrer de Joaquín Costa, hi

trobareu *calacas*, imatgeria i artesanía mexicana per fer-vos el vostre altar particular. I a la Beckett han organitzat una *Noche de muertos* amb un altar dedicat a dramaturgs catalans i mexicans; una xerrada amb els escriptors Eduardo Ruiz Sosa i Diego Gómez Pickering sobre el significat de la mort en la cultura i la societat mexicanes; mariachis i tastos de mezcal, i un taller per pintar-se la cara com una Catrina.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Dj. 31, de 18 a 21.30 h. Gratis.

Més plans per celebrar Tots Sants
a timeout.cat/castanyada

MIGUEL BUSTOS

La festa més llarga

La festa de Halloween al Poble Espanyol està pensada per a tota la família i és de les grosses. Proposa tres dies de gresca amb ambientació fantasmagòrica amb un túnel del terror per als petits –de 3 a 8 anys– al matí i per a grans i canalla a partir dels 9 anys a la tarda. A més de *food trucks*, jocs de pistes, un concurs de disfresses i tallers de pintura de carabasses, *cupcakes* i de talla de vidre.

→ Poble Espanyol. M: Espanya. De l'1 al 3 de novembre. De 10 a 18 h. 6-26 €.

Visita especial

El Museu de Cera de Barcelona és un lloc una mica *creepy* –igual que fantàstic– qualsevol dia de l'any, però el cap de setmana de Tots Sants, quan el museu ja ha tancat per al públic general, prepara una visita comentada amb temàtica de misteri i fenòmens paranormals basats en fets reals, amb la llum més fluixeta i un ambient especial.

Cangueli assegurat!
→ Museu de Cera.

M: Drassanes. Ds. 2, a les 21 i 22.30 hores. 18-20 €.

Barcelona Novel·la Històrica

Petites Històries que han fet història

4-9 nov. 2019

Isabel Allende,
José Enrique
Ruiz-Domènec,
Jo Baker,
Rafel Nadal,
Carme Riera,
Isabel García Trócoli,
Care Santos,
Anelio Rodríguez...

#BCNHistòrica19
barcelona.cat/novel.lahistorica

Ajuntament de
Barcelona

BARCELONA
CULTURA

Barcelona
Ciutat de la
Literatura
UNESCO

Cultura Popular als Ateneus

Cicle de concerts de cobla a Barcelona

Casino l'Aliança del Poblenou

Rambla del Poblenou, 42

Dilluns 28 d'octubre, a les 20 h
Cobla la Principal de la Bisbal
Presenta: *Complicitats!*

Dilluns 18 de novembre, a les 20 h
Cobla Mediterrània
Presenta: *Ballem-la*

Dilluns 2 de desembre, a les 20 h
Cobla la Principal del Llobregat
Presenta: *Som (90 anys)*

Dilluns 23 de desembre, a les 20 h
Cobla Sant Jordi
Presenta: *Concert de Nadal*

Preu del concert: 6 euros

Les entrades es poden adquirir anticipadament en:

www.entrapolis.com/organitzador/federacio-dateneus-de-catalunya
O directament a les taquilles dels teatres.

barcelona.cat/culturapopular

@cultupopularbcn culturapopularbcn bcn_culturapopular

Coses per fer

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Firadisc Cotxeres de Sants

Tres dies per comprar, vendre i intercanviar discos, remenar entre els més de 50 expositors vinguts de tot Europa fins a trobar aquella joia amagada i sortir carregats.

→ Cotxeres de Sants. M: Plaça de Sants. Dv. 1, de 15 a 21 h. Ds. 2, de 10 a 21 h. Dg. 3, de 10 a 20 h. Gratis.

ESPORT

Cursa de l'Amistat

És una de les carreres més antigues de la ciutat i els seus 16 quilòmetres de recorregut acaben al parc del Tibidabo.

→ Castell de Montjuïc. M: Espanya. Dv. 1, 8 h.

COMÈDIA

'No te metas en política'

Late night on els humoristes Facu Díaz i Miguel Maldonado repassen les notícies més destacades i el tracte que reben.

→ BARTS. M: Paral·lel. Dv. 1, 21 h. 12 €.

MÚSICA

Marga Mbande

Les Nits Màgiques de la Casa Batlló programen aquest concert de música africana i soul a càrrec de Marga Mbande.

→ Casa Batlló. M: Passeig de Gràcia. Dv. 1, 20 h. 39-49 €.

Dissabte

CLUBS

Parris + Wooky

El productor i DJ britànic Parris ens porta una sessió gens convencional. L'acompanyarà Wooky, un dels DJs amb més força de l'escena electrònica de l'estat.

→ Laut. M: Paral·lel. Ds. 2, de les 24 a 5 h. 8-10 €.

TEATRE

'Accions de resistència'

Documental, text i espai escènics troben en aquesta peça distòpica sobre un societat futura engolida pel mercantilisme.

→ Escenari Joan Brossa. M: Arc de Triomf. Ds. 2, 20.30 h. 15-20 €.

Zombie Market

El veterà mercat de segona mà Todo a 1 € està en quarantena per un atac zombi! Passejareu entre ells, compartireu taula i fins i tot us vendran roba. Si voleu, us poden maquillar per a l'ocasió, com vinguts de l'altre món, totalment gratis.

→ L'Ovella Negra. M: Bogatell. Ds. 2, de 10 a 16 h. Dg. 3, de 10 a 19 h. 1 €.

Diumenge

Ballada de swing

Coincidint amb la jornada d'entrada lliure, BCN Swing organitza una ballada als jardins del Recinte.

→ Recinte Modernista de Sant Pau. M: Guinardó-Hospital de Sant Pau. Dg. 3, 9.30 h. Gratis.

MERCAT

Palo Market Fest

La gastronomia i el futur de l'alimentació centren aquesta edició del mercat, on no faltaran la música en directe ni les parades de dissenyadors.

→ Palo Alto. M: Poblenou. Ds. 2 i dg. 3, d'11 a 21 h. 4 €.

DANSA

'Un cuerpo infinito'

La ballarina i coreògrafa Olga Pericet presenta aquesta obra entorn de Carmen Amaya.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. Dg. 3, 18 h. 18 €.

Rec?

6.7.8.9

NOV. 2019

POP-UP STORES DE MODA BARRI DEL REC IGUALADA

DE 10H A 21H

rec0.com

PARLEM AMB...

Oriol Pastor

MÉS DE 50 activitats i al voltant de 130 artistes. Cinc dies de festival amb l'epicentre a la Fabra i Coats, transformada en capital de les arts digitals. El MIRA Festival arriba a la novena edició en plena forma i nosaltres ens submergim de cap a la programació amb el seu director.

Ja són quasi deu anys de MIRA. Com definiu ara el festival?

La idea inicial era reunir artistes visuals i músics per provocar experiències úniques. A partir d'aquí hi vam anar incorporant instal·lacions de gran format i planetaris immersius com el Dome fins que ens vam adonar que el contingut digital era el que ho vertebrava tot. Tot i així, conceptualitzar un festival com el MIRA és complicat.

Anem a la programació, començant pels noms grans. Què hem de veure?

El xou de Floating Points i Hamill Industries (dj. 7) és un dels grans: el nou treball de Floating m'encanta, toca tots els pals en un sol disc. I Hamill Industries és una gran mostra de talent local amb molta tecnologia. Recomano molt el xou de Roly Porter amb MFO (dv. 8), que és un dels principals dominadors de la llum i venen a fer una instal·lació pròpia que aprofita tota la sala. També m'agrada molt

la música de Vessel (ds. 9), que ve amb visuals de Pedro Maia. I tenim Blanck Mass (ds. 9): el disc és espectacular i la música és metal, electrònica, és destrucció... És fantàstica.

Hi ha una pila de propostes petites i brillants que sovint queden a l'ombra en programacions tan àmplies... Què proposes?

Aquest és el problema, que tot el que és petit és el més brillant! 700 Bliss (duet de Filadèlfia format per Moor Mother i DJ Haram, ds. 9) està concebut com una sessió de *slam poetry* electrònica i molt reivindicativa. En l'àmbit nacional, tindrem el col·lectiu Rally (dj. 7), format per artistes visuals de València molt potents que ens faran tornar a la makina i a l'eurotrance: música ràpida.

Alguna recomanació especialment ballable?

DJ Marcelle (ds. 9), un dels xous a tres plats amb vinil més guapos que he vist aquest any.

El Teatre Lliure de Gràcia és un dels nous espais del MIRA. Què hi veurem?

El xou de Colin Self (dc. 6), de música tradicional irlandesa amb trance, és del millor que he vist en els últims tres anys. Hi ha un trio de cordes, un cor... És una passada. Ni tan sols el puc descriure.

■ Maria Junyent

“És difícil conceptualitzar un festival com el MIRA”

EL MILLOR DE LA TIME OUT BOX ÉS LA LLETRA PETITA.

Per això te la posem en gran.

A- Podràs menjar en els 10 restaurants que hi participen. No en un dels 10, no. En els 10.

B- Cada targeta et dona dret a un 50% de descompte en un àpat per a dues persones, i atenció: a la carta. Res de menús tancats. Només se n'exclou la beguda.

C- No cal fer referència a la promoció quan facis la reserva. Simplement, presenta la targeta quan demanis el compte.

D- Sense cap restricció de dates i horaris. Ets com un client més... fins que demanes el compte i mostres la targeta: aleshores et converteixes en un client privilegiat.

*Mira les condicions completes a la pàgina de compra.

No hi ha truc. 10 molt bons restaurants de
Barcelona a meitat de preu.

COMPRA LA TEVA BOX A [TIMEOUT.CAT/BOX](https://www.timeout.cat/box)

RITA de Marta Buchaca

Amb David Bagés i Anna Moliner

Una producció de:

Amb el suport de la Sala Beckett i l'ICEC

DANSAR A LA PEDRERA

NOVEMBRE 2019

<p>6/11 - 20 h JAVIER GUERRERO STUPID DREAMERS + SITE ESPECIFIC DE AM27</p> <p>13/11 - 20 h ANA BORROSA PINK FISH + IRENE GARCÍA / LA QUEBRÁ GET NO</p>	<p>20/11 - 21 h MIQUEL BARCELONA PARRÀ</p> <p>24/11 - 11 h i 12.30 h BIG BOUNCERS JUNGLA</p> <p>27/11 - 20 h LALI AYGUADÉ IU AN MI + UNDERNEATH</p>
--	---

SESSIÓ FAMILIAR

© Nova Baglach

Informació i entrades
www.lapedrera.cat
 i taquilles

Fundació
 Catalunya
 La Pedrera

Coses per fer

NO T'HO PERDIS

25 anys d'amor al manga

DE QUÈ VA...

Saló que celebra el manga, l'anime i, sobretot, la cultura japonesa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és la 25a edició del Saló i s'ha de celebrar!

→ Fira de Barcelona.
 M: Espanya. Del 31 d'octubre al 3 de novembre. 12-37 €.

EL SALÓ DEL Manga celebra enguany el seu 25è aniversari i passa a dir-se Manga Barcelona, amb activitats d'aire festiu i més espais que mai. Pel que fa a les exposicions, destaquen *Manga Barcelona quest*—que repassa alguns dels moments més especials dels 25 anys del Saló—, *Dragon ball world adventure*—un recorregut pel món de Bola de drac— i una de dedicada a Osamu Tezuka que

està al MNAC. El certamen comptarà amb dos mangakes de renom: Atsushi Ohkubo (*Fire Force*) i Mizuho Kusanagi (*Yona, princesa del amanecer*). La música també hi serà present amb la visita de The 5.6.7.8's, el grup de rock de Tòquio que es va fer mundialment famós per la seva aparició a la pel·lícula *Kill Bill* de Tarantino. Manga Barcelona no només repeteix amb força els apartats Manga Kids, Japan Experience i els concursos de cosplay; també estrena la secció Anime Kids, un espai de cinema per als més petits. Aquesta edició d'aniversari li vol donar més importància al públic, que reflecteix l'esperit del Saló, i vol consolidar l'esdeveniment com el punt de trobada de cultura japonesa al país. ■ Marga Ortiz

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Llibres que obren mons

EN LA SEVA tercera edició, la Setmana de l'Àlbum Il·lustrat s'expandeix i se celebrarà també a altres ciutats com Sevilla, Màlaga, Madrid i Almeria. A Barcelona té lloc del 2 al 10 de novembre a un munt de biblioteques i llibreries amb activitats per a professionals, per a públic adult i, lògicament, amb un programa farcides de tallers, sessions de contacontes i laboratoris de creació per a la canalla.

El primer dia teniu un parell d'opcions: apropar els petits al lloga a través del taller que impartiran l'Alejandra Varela i l'Araya Goitia a la llibreria Sendak; i una sessió de contes amb temàtica mediambiental a

DE QUÈ VA...

Una setmana d'activitats dedicades als llibres il·lustrats.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè l'art és un gran complement de la literatura.

→ Diversos espais. Del 2 al 10 de novembre.
webdelalbum.org

La Petita. I seguint amb la cura pel planeta, a la Biblioteca Joan Miró la canalla podrà participar, el dilluns 4, en la creació d'un mural sobre el fons marí.

Els vostres petits són uns artistes? Que passin pel taller d'autoretrats amb collage fotogràfic que Roberta Brida guiarà a la Biblioteca Sant Gervasi -Joan Maragall el dimecres 6

(amb inscripció prèvia) i al que es farà l'endemà a la Biblioteca Bon Pastor, on es posaran en la pell de diversos animals. A la Casa Orlandai, els nens i nenes a partir de 8 anys poden participar en un laboratori de lectura -el divendres 8- i conèixer les històries dels indis cherokees a la Biblioteca La Sagrera, el dissabte 9. ■ Erica Aspas

EL TOP 3

Tots al teatre!

Pols d'estrelles

→ Tantarantana. M: Poble Sec. Del 2 al 17 de novembre. Només dissabtes (18 h) i diumenges (12 h). 7,5-9 €. A partir de 5 anys. Preguntes tan profundes i transcendents com què passa quan morim o què érem abans de néixer no són només pròpies dels adults. Aquesta obra ens explica la història de la Nawal -que vivia dins d'una estrella- amb teatre i ombres xineses i amb un to poètic, i aprofita per parlar de l'amor, el naixement i la mort. Es planteja preguntes i també ofereix respostes imaginatives que sorprendran els pares.

Quotidiafonismes

→ Sat! M: Fabra i Puig. Dv. 1, 12 i 17.30 h. Ds. 2, 17.30 h. Dg. 3, 12 i 17.30 h. 9,5 €. La Cia. Bufa&Sons arriba per demostrar que és possible fer música amb una regadora, una escala o una cadira. Passeu per aquest concert d'objectes per a tota la família i gaudiu de la música de forma diferent.

Pintamúsica

→ Teatre Goya. M: Universitat. Dg. 3, 11 i 12 h. 10-13 €. De 0 a 4 anys. *Pintamúsica* és un dels espectacles per als més petits que s'ha de saber per on volta, per on gira. Una peça propera en la qual, mitjançant la música clàssica interpretada en directe i quatre colors, la canalla fa un viatge a través de les quatre estacions.

Cinema

Vida a les fosques

Entrevistem els tres directors de 'La trinchera infinita'.

Per Josep Lambies

CLAUSTROFÒBIA I SENSACIÓ de perill és el primer que sentireu veient *La trinchera infinita*, la nova pel·lícula del trio que formen Aitor Arregi, Jon Garaño i Jose Mari Goenaga, reunits després de l'èxit d'*Handia*. Ens situa en un poble d'Andalusia, l'any 1936. Sonen trets a boca de canó i el soroll dels cossos que cauen abatuts a terra. Els militars rebenten les portes de cada casa escorcollant fins a l'últim racó, llista negra en mà, amb violència i trencadissa, per

endur-se uns quants homes a executar. "Comença amb una por molt immediata, que se't fica al cos, que és molt tensa", explica en Jon.

Un dels detinguts, Higinio Blanco, a qui interpreta Antonio de la Torre, aconsegueix escapar del furgó amb un tret al genoll. De nit, sense ser vist i arrossegant la cama, torna a casa i es fica en un forat que ha excavat en un fals graó de la cuina, sota dues alfàbies d'oli.

I es converteix en un talp. Viurà amagat a la seva pròpia casa fins al 1969. "Durant tota la pel·lícula ens mantenim sempre amb el personatge, tancats al seu cau o passejant per la casa. La càmera està tot el temps vibrant sobre el seu rostre", relata l'Aitor.

A *La trinchera infinita*, la història d'Espanya transcorre en fora de camp, rere les cortines de les finestres, i ens arriba a través del murmurí del poble i dels informatius de la ràdio. "Ell és un voyeur -diu en Jose Mari-, que està tot el temps espiant per

una esclatxa". Només té relacions amb la seva dona Rosa, una extraordinària Belén Cuesta en els ossos d'un personatge tràgic, entregat a una vida de por i sacrifici per tal de protegir el marit. L'escena en què torna de comissaria, amb el cap rapat i la cara plena de blaus, posa els pèls de punta.

Per a tots dos, el temps va passant. De mica en mica la por i l'angoixa queden diluïdes en el costum i la quotidianitat. "Era important

ensenyar com els personatges van canviant a través dels anys i dins de cada el·lipse, com es transforma la manera de mirar-se, des d'un punt de vista tan físic com emocional", diu Aitor, i afegeix que van aturar el rodatge unes quantes setmanes perquè Antonio de la Torre s'engreixés quinze quilos. Les ferides, la sang, el desig malgrat tot, el soroll i el silenci, la ràbia i el desànim.

Són elements que emocionen i bateguen en una pel·lícula magnífica. ■

"Ell és un voyeur que està tot el temps espiant per una esclatxa"

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Una versió desinhibida del mite de Salomé.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Ingrid García-Jonsson i Oliver Laxe són la parella de l'any.

→ Dir. Lluís Miñarro (Espanya, 2019). 82 min.

Love me not

PERSONALÍSSIMA MIRADA AL mite de Salomé, que aquí se situa a la guerra de l'Iraq, aquest quart llargmetratge de Lluís Miñarro no s'ha de veure com una adaptació literària, ni tampoc des del gènere bèl·lic, ni molt menys a la manera d'una pel·lícula històrica. Misteriosament, però, es tracta de tot això i de molt més. La primera part pren el desert com a rerefons i recrea l'atracció eròtica que experimenta la filla d'un alt oficial nord-americà per un presoner que més aviat sembla un monjo. La segona trasllada el conflicte a l'àmbit familiar i proposa un esclat de colors i de formes que combina teatre i cabaret sense prejudicis.

Miñarro fabrica imatges d'una puresa magnètica, gairebé hipnòtica, que parlen de passió i de sexe, de política i d'història recent, sense doblegar-se mai a cap tipus de convencionalisme cinematogràfic. El punt de partida potser és la *Salomé* d'Oscar Wilde, o la de Strauss, però després la pel·lícula passa per Buñuel i Fassbinder, fins i tot per Douglas Sirk i Pasolini, per tal de donar lloc a un relat tumultuós, que sempre va per camins imprevisibles. I el resultat és sorprenent i divertit, una proposta lliure i desinhibida que mai no exclou el rigor. L'epíleg quedarà com un dels fragments més memorables del cinema d'aquest any. ■ Carlos Losilla

Q&A

Lluís Miñarro i la cerca dels mites moderns

Després de dirigir una pel·lícula tan fastuosa com *Stella cadente*, sobre el breu regnat d'Amadeu de Savoia, Lluís Miñarro ens sorprèn amb *Love me not*, una cinta inspirada en la història de Salomé.

Què et va portar al personatge de Salomé?

Com tantes coses a la vida, hi arribo a través de diverses experiències. Una

òpera que m'impacta, la de Strauss, vista a Londres. Unes fotografies, les de la presó d'Abu Ghraib, que circulen per internet.

I amb tot això, un bon dia, se m'acut fer un guió que intenti unir mitologia amb modernitat, i que tingui en compte el tema del gènere.

Què et va moure a subvertir el mite?

Vaig preguntar-me què hauria passat

si la Bíblia s'hagués començat a escriure al segle XXI. És una pel·lícula trencaclosques i amb una idea del relat fundacional a terra sagrada.

Quin paper hi juga el desig?

El desig, com l'art i la natura, ens salva. En la pel·lícula hi ha un èmfasi en la normalització de la bellesa dels cossos i de l'erotisme. No és que en la nostra societat no n'hi hagi, d'erotisme, però sempre sembla publicitat. Aquí hi ha una reivindicació naturalista del plaer. ■ J. L.

ENS AGRADA

El millor de la cartellera

JOKER

Més a prop de *Mindhunter* que del cine de superheroi, aquesta cinta psicòtica compta amb un Joaquin Phoenix en estat de gràcia. Com riu, el paio!

LO QUEARDE

Des de la primera imatge, en què els arbres d'un bosc són engolits per la terra i en el silenci de la nit, no us en podreu desenganxar. És una pel·lícula magnètica.

RETRATO DE UNA MUJER EN LLAMAS

Céline Sciamma dirigeix una història d'art i amor ambientada en una illa bretona del segle XVIII. Les flames del títol són literals.

PARÁSITOS

Amb ecos de *Les criades* de Jean Genet i d'*El servent* de Joseph Losey, la nova pel·lícula de Bong Joon-ho és una sàtira mordaç i trepidant que us encantarà.

El més nou a **timeout.cat** / estrenes-cine

La oveja Shaun 2

©2018 AARDMAN ANIMATIONS LTD

DE QUÈ VA...

El xai Shaun en una comèdia de ciència-ficció.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és divertida per a la canalla i enginyosa per als grans.

→ Dir. Will Becher i Richard Phelan (Regne Unit, 2019). 87 min.

POTSER UN DIA el xai Shaun obrirà la boca i apareixeran les paraules. Però espero que no. En aquesta alegre seqüela, torna a aparèixer l'encant de l'estudi Aardman en un constant fluir de bells, xiscles i expressions facials elàstiques. Una altra deliciosa exhibició de narració no verbal de la companyia d'animació, divertida per a la canalla i enginyosa per als grans.

Tal com indica el joc de paraules del títol d'aquesta seqüela, *La oveja Shaun. La pel·lícula: Granjagedon* es presenta amb un estil de ciència-ficció. Amplia les referències cinematogràfiques i col·loca tones d'ous de Pasqua per als fanàtics de Spielberg, *Homes de negre* i *X-Files*. El gag amb un trosset de torrada que s'assembla al monòlit del 2001: *Una odissea de l'espai* és clàssicament Aardman. La trama s'assembla una mica a *E.T.*, l'extraterrestre, amb Shaun en el paper d'Elliott: una jove alienígena amb superpoders aterra prop de la granja i el ramat l'ajuda a tornar a casa seva.

Tot plegat, és una mica més per a nens que *Wallace & Gromit* i amb una mica més de *slapstick*. Per trobar-hi alguna pega, l'alienígena en forma de gominola de color blau neó sembla més un personatge d'animació de DreamWorks que no pas una creació d'Aardman, però el resultat és un salt gegant per als xais. ■ *Phil de Semlyen*

La trinchera infinita

DE QUÈ VA...

El relat d'un home que viu 33 anys amagat en un cau.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Els actors modulen a la perfecció un recorregut vital al voltant de la por.

→ Dir. Jon Garaño, Aitor Arregi i Jose Mari Goenaga (Espanya, 2019). 147 min.

EL TRIO QUE integren Jon Garaño, Aitor Arregi i Jose Mari Goenaga s'introdueix en la memòria històrica per explicar les ferides provocades per la Guerra Civil des d'una perspectiva diferent, la d'aquells talps que es van mantenir ocults durant tota la dictadura. Altres pel·lícules han abordat aquest tema, però cap no ho ha fet mantenint tot el temps el punt de vista del personatge tancat, raó per la qual la càmera no surt de la casa que li serveix d'amagatall. *La trinchera infinita* és un relat polític que explica la història d'Espanya i els canvis que s'han produït en la societat a través de dos personatges, Higinio (Antonio de la Torre) i Rosa (Belén Cuesta). Però, sobretot, és la història d'una parella i de la seva evolució supeditada al context, al llarg de les dècades. ■ *Beatriz Martínez*

Sin filtro

DE QUÈ VA...

Beatrice acaba de publicar un llibre on explica l'accident del seu marit.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Als amants de la comèdia lleugera francesa els divertirà.

→ Dir. Eric Lavaine (França, 2019). 100 min.

LA BEATRICE REUNEIX un grup d'amics per celebrar que ha publicat un llibre on relata l'accident que va deixar el seu marit Frederic primer en coma i després, quan es va recuperar, cec. No és una situació divertida, però el comportament lliure i sense filtres d'en Frederic fa que tot resulti com a mínim extravagant i inesperat. El llibre autobiogràfic de Barbara Halary-Lafond tenia els elements que caracteritzen el cinema d'Eric Lavaine: una història coral, senzilla i edulcorada, amb dos personatges centrals, interpretats per José Garcia (amb tot el seu potencial d'actor de comèdia) i Alexandra Lamy (nascuda per fer aquest tipus de papers). És una comèdia francesa de les que s'obliden fàcilment, però que no seria estrany que tingués aviat una remake americana. ■ *Nuria Vidal*

EL MILLOR DE LA
CARTELLERA ALTERNATIVA
DE LA SETMANA

7 Programa sorpresa

Al Phenomena celebren la nit dels morts amb un vespre de pel·lícules de Halloween sense especificar. Si voleu passar por, aneu-hi.
→ Phenomena. Dj. 31, 22.45 h. 9 €.

6 Ibiza-The silent movie

L'In-Edit tanca l'edició amb aquesta cinta sense diàleg de Julien Temple que retrata el moviment musical (i social?) d'Eivissa.
→ Aribau Multicines. Ds. 2, 21.30 h. 7,50 €.

5 Annie Hall

Si és la millor pel·li de Woody Allen, es diu i no passa res. Diane Keaton sempre al nostre equip. Alvy Singer, deixa't d'històries.
→ Filmoteca. Dj. 31, 21.30 h. 4 €.

4 Alps

Bones notícies: cicle de Yorgos Lanthimos als Cinemes Texas. Apostem per Alps, una pel·lícula en la corda de Caní.
→ Cinemes Texas. Fins al 31 d'octubre.

3 Si me borrarà...

...el viento lo que yocanto. La història del hit Gallorajo, gallo negro és al·lucinant. Descobriu-la a l'In-Edit.
→ Aribau Multicines. Dg. 3, 19 h. 7,50 €.

2 El hotel a orillas...

El cine del coreà Hong Sang-soo és una delícia. És divertit, delicat, profund. Vaja, que aneu a veure les seves pel·lis.
→ Zumzeig. Dijous 31, 19.30 h. 7 €.

CHRISTY GARLAND

1

El que la Walaa vol

La directora canadenca Christy Garland segueix la vida de la Walaa, una jove que ha crescut al camp de refugiats de Balata, a Nablus (Palestina), decidida a convertir-se en policia per defensar la seva terra.

→ Diversos espais, tot el novembre. Més info a eldocumentaldelmes.com

"Subversivament inventiva"
(Andréa Picard)

ROTTERDAM, CIUDAD DE MÉXICO, LAS PALMAS, MONTEVIDEO, MOSCÚ
BARCELONA, PALERMO, MADRID, LLEIDA, BASILEA, PARÍS, MÜNICH
AMPOSTA, TAOYUAN, BRISBANE, BOGOTÁ, GIRONA, VALLADOLID
SÃO PAULO, MORELIA, ALBACETE, VIENA, CALI, MAR DEL PLATA

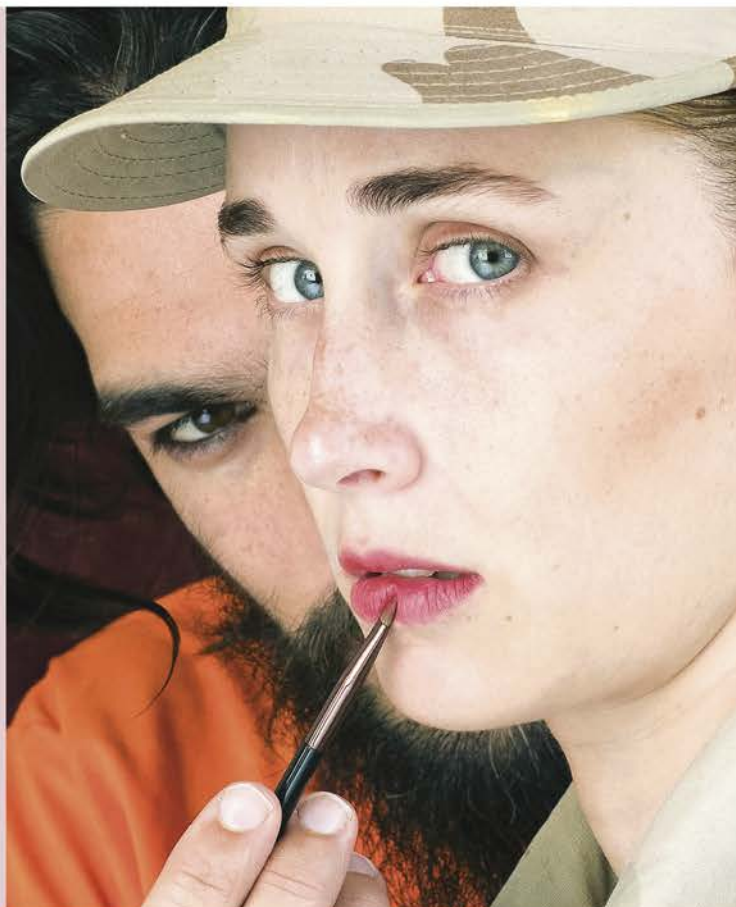
**LOVE
ME
NOT**

A FILM BY LLUÍS MIÑARRO

INGRID GARCÍA-JONSSON LOLA DUEÑAS
FRANCESC ORELLA FAUSTO ALZATI
LUIS ALBERTI OLIVER LAXE

ESCRITA PER LLUÍS MIÑARRO I SERGI BELBEL

ESTRENA EL 31 D'OCTUBRE

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

PARLEM AMB...

Pere Riera

FA TRES ANYS, des d'*Infàmia*, que cap text de Pere Riera puja a escena, un autor que es va consagrar amb *Barcelona* (TNC, 2013) com un dels autors més populars de la seva generació. Ara estrena *La dona del 600* al Goya, amb Mercè Sampietro, Àngels Gonyalons, Jordi Banacolocha, Rosa Vila i Pep Planas; una comèdia on una família treu els cadàvers de l'armari i amb un Seat 600 com a protagonista principal.

Has escrit una comèdia a partir del dol?

La primera idea era el 600... La meva afició, des de petit, són els cotxes: el meu pare tenia una petita empresa de transports, vaig néixer envoltat de cotxes, em van ensenyar a conduir als 12 anys... Jo soc poc sociable, molt introspectiu, i el cotxe m'ha permès anar a la meua. Llegir i conduir són dues coses que em donen llibertat. Tinc una relació fetitxista, d'amistat amb el cotxe. Aleshores, vaig pensar que volia

que un cotxe fos personatge, i el 600 interpel·lava molta gent.

I el dol?

Passa que, al final, acabes escrivint del que et preocupa en aquell moment i durant aquests anys m'he hagut d'enfrontar a la possibilitat de perdre ma mare... El tema va supurar i ha acabat sent la història de dues filles que viuen de manera diferent la mort de la mare. I tot en clau de comèdia.

No n'has escrit gaires, de comèdies, oi?

Està molt esmolada. Més que fer gag rere gag, volia construir una família amb un sentit de l'humor propi, que té molt a veure amb el meu, una mica desacomplexadament costumista.

Poses un 600 dins el menjador d'un avi... Això ja fa riure!

És surrealista. De mica en mica descobreixes què genera l'absència de la mare i com el

pare, de resultes de com les filles ho han gestionat, fa una mena de crit d'atenció.

Què t'aporta la comèdia a l'hora d'explicar una situació tan complexa?

Distanciament. Quan abordes temes que són més dramàtics, més emotius, va molt bé. A *Barcelona*, que parlava dels bombardejos del 38, ja em va sortir així. Aquí m'ha anat súper bé. I amb l'equip tècnic ens passa el mateix que a *Barcelona*:

“El matrimoni ha deixat de ser una mena d'esclavatge per a les dones”

estem rient i de cop ens cauen les llàgrimes. Crec que l'espectador es pot identificar amb el sentit de l'humor i el sentit de l'amor dels personatges.

També parles de la decepció.

Té a veure amb la relació paternofilial, quan els fills atribuïm als pares el rol de pares i pocs rols més. No pensem en els pares com a persones sexualment actives, ni en la relació que tenien el pare i la mare entre ells.

La gestió dels cadàvers dins l'armari és el que fa fort o febles les famílies?

La Pilar deixa el marit perquè ha idealitzat tant la relació dels seus pares que quan s'adona que ella no la pot reproduir, trenca la seva relació.

La generació dels teus pares tenia més paciència que la teva?

Abans, les parelles aguantaven carros i carretes, per culpa del masclisme de la societat. Eren elles les que aguantaven. Els païos feien el que han fet sempre. Ara les dones s'han emancipat i per això han canviat tant els

models de família. El matrimoni ha deixat de ser una mena d'esclavatge per a les dones.

Ets un autor que sovint mira enrere. Per què?

Tinc un tarannà bastant nostàlgic, encara que no tingui idealitzat el meu passat. Soc poc intrèpid, poc emprenedor i tiro a pessimista. Guanya la incertesa cap al que vindrà, més que la mirada dolça cap al passat.

■ Andreu Gomila

Més teatre d'aquí a timeout.cat/teatre-catala

BAIRÉS

BARCELONA ARTS ON STAGE

1, 2 i 3 de novembre

NO TE METAS EN POLITICA

MIGUEL MALDONADO I FACU DÍAZ

'EL NUEVO TOUR'

6 de novembre

ANDREA MOTIS

THE ART OF THE QUINTET

51 FESTIVAL DE JAZZ

10 de novembre

DAKRIS

PREMI NACIONAL DE MÀGIA

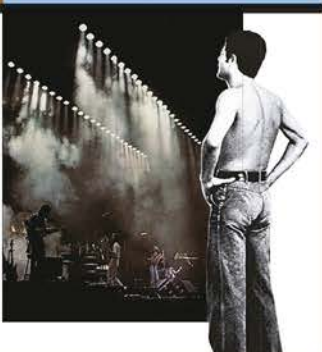
'STARMAN'

11 de novembre

THE MUSICAL BOX

A GENESIS EXTRAVAGANZA VOL II

ÚLTIMES ENTRADES!

el Periódico

Nivell Publicitari

ARCOIRIS

de

BTM

VENDA D'ENTRADES
BAIRÉS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

La mort i la primavera

OBRA DE LA SETMANA

MAX ZIRKUS / TNC

DE QUÈ VA...

Una obra de Mercè Rodoreda totalment diferent del més conegut de l'autora.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Brillant evocació d'un món tan terrible com atractiu.

→ TNC. M: Glòries. Fins al 10 de novembre. 24 €.

AQUESTA NO ÉS una obra de la Mercè Rodoreda que tots coneixem, ja que s'allunya –i com!– del realisme i costumisme de *La plaça del diamant*, *Mirall trencat* i *Aloma*. És una altra cosa. És un paisatge mental sense referents que projecta un inconscient ple de tortura, dolor i sobretot por, gens aliè als moments que Rodoreda vivia

a Ginebra quan en va fer la primera redacció. Una obra, inacabada que no incompleta, gens explícita, que amaga més del que mostra malgrat el lirisme de la prosa i la contundència, la brutalitat de les imatges que projecta. Un món arcaic en el qual tot allò humà sembla desterrat per unes normes atàviques que sotmeten els atemorits habitants d'aquest poble situat sobre un riu que li soscava els fonaments i que enterra els seus difunts dins dels arbres amb la boca plena de ciment perquè no fugi l'ànima.

No era fàcil traslladar aquest món a l'escenari i fer-lo entenedor. Joan Ollé ho aconsegueix, però només a mitges. La proposta escènica està més afinada que la dramaturgia. Hi ha una poderosa poètica que embolcalla un conjunt de paraules que caldria escoltar diverses vegades. L'opressiu espai escènic, les superbes projeccions i els efectes fantasmagòrics, així com el vestuari, un inquietant espai sonor i la tenebrosa il·luminació, ens sumeixen en aquest món surrealista i esperpèntic que atrau tant com repel·leix. I en ell brillen els monòlegs del presoner (fantàstic Pepo Blasco) i el dictador (Joan Anguera) i les intervencions del fill del ferrer (Roger Vilà). ■ *Santi Fondevila*

Viejo amigo Cicerón

DE QUÈ VA...

Una aproximació a les idees i la vida del filòsof romà.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per les resonàncies de les reflexions polítiques de l'escriptor i orador.

→ Teatre Romea. M: Liceu. Fins al 10 de novembre. 24 €.

DAVID RUBANO

SI LA INTENCIÓ era comprovar com les paraules d'un filòsof pronunciades fa més de 2.000 anys ressonen encara entre nosaltres, val a dir que l'empresa és un èxit. Escoltar Ciceró qüestionar la llei i la justícia en nom de la llibertat i de la democràcia és d'una rabiosa actualitat. És en el debat d'idees, en les reflexions polítiques de l'erudit, sàvies i hàbilment trufades en el text per l'autor, on l'obra d'Ernesto Caballero agafa gran interès, que minva quan dramatitza les relacions personals del savi, ja sigui amb la seva filla Túl·lia o en el somni abastament il·lustrat que el confronta amb els seus amics i enemics.

Caballero ens presenta una parella d'universitaris que preparen en una biblioteca un treball que vol esbrinar com va ser Ciceró, donat que els estudiosos ofereixen versions contradictòries. I vet aquí que un home gran que ve a deixar uns llibres se'n apareix com el mateix Ciceró. Mario Gas manega molt bé el joc teatral entre el present i el passat amb l'ajuda de la sempre poderosa presència d'un Josep Maria Pou que se les sap totes i que no decep, molt ben acompanyat per Bernat Quintana i Miranda Gas. ■ S.F.

Fuck you modern family

DE QUÈ VA...

Dues netes descobreixen tots els secrets de l'àvia morta.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per riure amb un homenatge local a Los Javis.

→ Sala Beckett. M: Pobleu. Fins al 3 de novembre. 10-15 €.

POL REBAQUE

PER ALS NASCUTS al segle XX *Fuck you modern family* (o *todo sobre mi abuela*) de Berta Prieto i Lola Rosales és un no tan velat homenatge a l'Almodóvar de *Pepi, Luci, Bom*. Els de la Generació Z hi veuran l'univers de Los Javis. Per als serialitzats nadius, una versió *reloaded* de *Plats bruts*. Es miri com es miri, aquesta comèdia esbojarrada amb un intens aire amateur busca –amb cameo de veu de Carmen Machi– el riure des del minut u. Sobre el paper, la idea de dues germanes acabades d'entrar a la vintena que desmantellen la casa del poble de l'àvia morta i de pas descobreixen la Candela (la gran comedianta Betsy Túrmez) i un negoci secret, pot semblar molt divertida per la deriva cutre-lux dels girs argumentals i la distància irònica amb tots els tòpics d'una *sitcom*. A l'escenari tot això queda a mig camí. Es tiren moltes bales perdudes i falta aquest salt al buit últim que converteix un divertiment sense conseqüències en un artefacte ple de suc. Un conformisme fàcil embolicat en iconoclàstia que sorprèn en una directora com Anna Serrano, fins ara involucrada en projectes molt més sòlids. ■ *Juan Carlos Olivares*

EL TOP 3

Per a joves

GERARD VILARDAÇA

Konvent a l'Antic

El centre de creació multidisciplinari del Berguedà (Konvent) mostra a Barcelona els seus artistes residents: Anna Pantinat, amb *Qui no s'anomena*; i la companyia La Tropical, amb *P de carn: acció poètica en tres actes*. En sentireu a parlar!

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Ds. 2 i dg. 3, 20 h. 12 €.

JORGE SANCHEZ

Paisajes para no colorear

Nou noies xilenes d'entre 13 i 17 anys puguen a l'escenari, dirigides pel gran Marco Layera, per donar la seva visió del món i de la violència amb què s'han d'enfrontar. Un espectacle amb música, coreografies, internet, vídeos en directe i molt d'humor.

→ T. Lliure: Montjuïc. Fins al 17 de novembre. 9-23 €.

MARTA MAS

Canción dulce y amarga...

Una parella d'extraradi intenta decidir si val la pena o no portar criatures en aquest món on el capitalisme salvatge ens ha convertit a tots en animals engabiats. Un conte de terror que parla de la maternitat i la ràbia escrit per Begoña Moral.

→ Teatre Tantarantana. M: Paral·lel. Fins al 3 de novembre. 12-21 €.

TEMPORADA
2019/20

DE L'1 AL 3
DE NOVEMBRE

OLGA PERICET
UN CUERPO INFINITO

Una visió personal
de la figura de
Carmen Amaya

MERCAT DE LES FLORS
CASA DE LA DANSA

Més informació, entrades
i abonaments a mercatfiors.cat

© Paco Villalta

Tardor simfònica

En aquesta època cauen fulles, i també cauen grans concerts. Us presentem els imperdibles de la nova temporada de L'Auditori

DURANT LA TARDOR, Barcelona no només es vesteix d'ocres, vermells i taronges, sinó que també es vesteix de clàssics. I és que la nova temporada de L'Auditori compta amb un llarg repertori d'autèntiques meravelles de la història de la música que seran interpretades per l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Les pròximes setmanes, no serà el fred qui us posi la pell de gallina, seran aquests clàssics!

Vladimir Ashkenazy: 'La mer'

Vladimir Ashkenazy torna a la ciutat amb dues de les millors obres franceses d'inicis del segle XX: la *Pavana* de Ravel i *La mer* de Debussy, dues indispensables de la música simfònica. A més, obriran el concert dues partitures de Prokófiev, entre les quals destaca el brillant i virtuosístic *Concert núm. 2* en mans de tot un mite del violí, el rus Boris Belkin.

→ 15, 16 i 17 de novembre. Des de 12 €.

'El castell de Barbablava'

Feu les maletes, que aneu de viatge per l'est d'Europa! La primera parada serà a Hongria de la mà de Brahms i les seves tradicionals *Danses hongareses núm. 1 i 3*, tot seguit pujareu fins a Txèquia, lloc de naixement de Dvořák, de qui podreu escoltar les seves coloristes i trepidants *Danses esclaves núm. 1 i 2, op. 72. I*, per acabar, tornareu a Hongria per escoltar una de les tres obres escèniques de

Kazushi Ono

Alina Ibragimova

DE QUÈ VA...

Una tardor marcada pels concerts simfònics de l'OBC a L'Auditori.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè gaudireu d'autèntics clàssics de tota la història de la música.

→ L'Auditori. M: Marina. auditori.cat

OBC

Josep Pons

No serà el fred qui us posi la pell de gallina, seran aquests clàssics!

Bartók, *El castell de Barbablava*: un còctel d'amor, soledat, esperança i redempció.
→ 23 i 24 de novembre. Des de 12 €.

Ono dirigeix la '5a' de Txaikovski

El director titular de l'OBC dirigirà aquesta simfonia en què Txaikovski reflexiona sobre el destí i explota al màxim els recursos de l'orquestra romàntica. Abans, *A flock descends into the pentagonal garden*, de Takemitsu, el compositor japonès més internacional, i el *Concert per a violí i orquestra núm. 1, op. 15*, de Britten, en mans de la virtuosa violinista Alina Ibragimova, seran les encarregades d'escalfar els motors.
→ 28, 29 i 30 de novembre. Des de 12 €.

'El Messies'

Sense talls ni adaptacions, l'obra simfonicoral ressonarà per les parets de L'Auditori sota la batuta de Kazushi Ono i amb la participació de cors i solistes de casa. Sabieu que Händel la va veure

representada en 56 ocasions? Val la pena descobrir-la, perquè *El Messies* és molt més que l'*Al·leluia*.

→ 13, 14 i 15 de desembre. Des de 12 €.

Nadal a Broadway

L'OBC es vestirà de gala i us transportarà directament a un teatre de Broadway de la mà dels dos grans solistes Paulo Szot i Laura Osnes! Qui no voldria anar a Nova York amb un repertori ple de hits indiscutibles del gènere musical a tocar de casa?

→ 20 i 21 de desembre. Des de 12 €.

'2001: Una odissea de l'espai'

Hi ha moltes coses que van sorprendre de la pel·lícula de Stanley Kubrick, i una d'elles va ser la música simfònica. Les obres d'autors com Richard Strauss i György Ligeti es van popularitzar gràcies al film i ara les podreu escoltar en directe amb la pel·lícula projectada a la gran pantalla.

→ 10, 11 i 12 de gener. Des de 12 €.

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Rock al màxim

Primal Scream porten a Barcelona la gira de 'Maximum rock'n'roll' i Borja Duñó aprofita per parlar-ne amb Bobby Gillespie

FA EXACTAMENT UN any que una imatge de Bobby Gillespie es va fer viral. L'havien convidat al programa de la BBC *This week* per parlar del Brèxit, però se'n va penedir quan la resta de tertulians es van aixecar per fer un ball estúpid que s'havia posat de moda. Va esdevenir un heroi dels al·lèrgics a les imbecilitats televisives i, segons el *New Musical Express*, la seva cara impertèrrita –un poema-deia: “Sóc el paio que va fer *Screamadelica* i no em penso rebaixar d'aquesta manera”.

Sí, l'any 1991 Primal Scream van revolucionar la música indie amb un disc que hibridava magistralment el rock amb el house. És només un dels punts àlgids d'una carrera de més de 30 anys que ha passat per in comptables canvis estètics. Gillespie, que abans de liderar Primal Scream va ser bateria de The Jesus and Mary Chain, és història viva del rock escocès.

Ara, el grup recopila 31 singles a *Maximum rock'n'roll* (2019), un doble àlbum acompanyat d'una gira que passa per Barcelona. “Des que vam treure l'últim recopilatori, *Dirty hits* (2003), hem fet tres àlbums i un grapat de *singles*, crec que és un bon moment perquè en aquests anys hem guanyat un munt de fans més joves”, diu Gillespie.

Curiosament, el disc, organitzat de forma cronològica, comença amb una cara B, *Velocity girl*. “Era una cara B, però tothom posava

“Mai hem volgut ser un grup de rock de dues guitarres, baix, veu i bateria”

aquesta cançó, ningú posava la cara A”, riu. “Va ser la primera cançó nostra en què es va fixar la gent i va ser molt popular, va estar entre les cinc millors cançons al Festive Fifty”, diu referint-se a les votacions anuals dels oients del famós John Peel. Era l'any 1986.

Allarg del disc es pot veure l'evolució dels de Glasgow, marcada per sorprenents canvis de so: “Mai hem volgut ser un grup de rock de dues guitarres, baix, veu i bateria, seria massa limitat”. Però els canvis no sempre han estat

entesos pels fans, com quan van passar del house de *Screamadelica* al southern rock de *Give out but don't give up* (1994). “Es part del fet de ser un artista, has d'anar on et porta el cor, seguir la muga, no fer discos pensant en el que agrada als fans”, assegura.

L'any passat, però, van publicar les gravacions originals que van fer pel *Give out* als estudis Ardent de Memphis, amb la base rítmica de Muscle Shoals i els Memphis Horns, la secció de vent-metall de la Stax, que havia gravat amb Otis

DE QUÈ VA...
La gira del recopilatori de singles de Primal Scream passa pel Festival Mil·lenni.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè celebren més de trenta anys de rock mutant.

→ Razzmatazz.
M: Marina. Dl. 4, 21 h.
34 €.

SARAH PANTODOSI

Redding, Sam & Dave i tants altres. Una meravella.

Entre el disc que vas sortir el 1994 i les gravacions que han sortit ara, Gillespie es queda amb "les mescleres originals de Tom Dowd, de llarg. El que va passar és que Alan McGee, cap de Creation Records, va voler que George Drakoulias remescles algunes cançons, George Clinton també en va remesclear un parell, tothom volia remesclear i l'àlbum que va sortir el 94 tenia una intenció diferent de les gravacions del 93".

Veient en retrospectiva tota la seva carrera, Gillespie diu: "N'estic molt orgullós, hem fet molta bona música, potser només canviaria la producció d'un parell de discos: *Beautiful future* (2008) era massa polit i *Chaosmosis* (2016) és un molt bon disc però la producció era massa pop", reconeix. Ara, però, toca pensar en un futur nou àlbum. "L'any que ve hi haurà un anunci", avança, i qui sap si ens sorprendrà amb el so. "No, no seguiré la moda, no intentarem fer un disc de grime, ho respecto però no és la nostra cultura, nosaltres venim del rock'n'roll, el country, el soul i el blues". I

assegura que ha après dels experiments: "Ara sé perfectament la música que vull fer". ■

Més directes a [timeout.cat/concerts-mes](https://www.timeout.cat/concerts-mes)

RAZZLIVE

Del 10 d'octubre al 14 de desembre

19 ANIVERSARI

RAZZMATAZZ

DESTACATS
SETMANALS

1 NOVEMBRE

BERRI TXARRAK

BEN KLOCK

NOVA MATERIA

MERCA BAE

2 NOVEMBRE

DJ TENNIS

PIP BLOM

JK FLESH

6 NOVEMBRE

LUCKY CHOPS

Tickets:
salarazzmatazz.com

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

CONCERTS I CLUBS

Treu l'agenda! timeout.cat/concerts-temporada

Per alliberar tensions

The Divine Comedy

Si fa tres anys es disfressava de Napoleó i cantava a Caterina la Gran –en realitat la seva nòvia, Cathy Davey–, ara Neil Hannon s'enfronta a un món de “màquines infernals”. El nou disc es diu *Office politics* (2019) i és més electrònic, però tan lúcid com sempre.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dt. 5, 20h. 36 €.

Au!Records

Festa de presentació del nou segell Au!Records, amb quatre grups i solistes de folk i rock, de Catalunya i València. Hi descobrireu Johnny B Zero, Karabash, Jordi Serradell i Caseta. Creix la cantera.
→ Sala Vol. M: Marina. Dj. 31, 20.30 h. 10-12 €.

carabasses, no us perdeu la millor vetllada de l'any de l'Anti-karaoke. Disfresseu-vos i animeu-vos a destrossar els grans himnes del pop i del rock. Us divertireu sense haver de patir, perquè ningú us coneixerà.
→ Sidecar Factory Club. M: Liceu. Dj. 31, 22 h. 8€.

argelianes.
→ Nitsa. Sala Apolo. M: Paral·lel. Ds. 2, 00.30 h (nit de ds. a dg.). 20 €.

Fontaines D.C.

Els dublinesos Fontaines D.C. van haver de canviar de sala –del Razz 3 a La [2] de l'Apolo– a causa de l'alt ritme de la venda d'entrades

i això no és una cosa que passi cada dia. Presenten el seu disc de debut, *Dogrel* (2019), molt esperat pels fans que els van descobrir amb els primers singles. Indie punk d'alt voltatge per suar la samarreta de valent.
→ La [2] de l'Apolo. M: Paral·lel. Ds. 2, 20 h. 20 €.

Marc Guiliana Beat Music

El bateria de moda del jazz actual, conegut per la seva participació a l'últim disc de David Bowie, *Blackstar* (2016). Impro i electrònica al Barcelona Jazz Festival.
→ La [2] de l'Apolo. M: Paral·lel. Dt. 5, 21 h. 24 €.

BJ Griffin & the Band

Busqueu a Youtube la seva versió del *Heyya!* d'OutKast i flipareu. BJ Griffin és un virtuós del violoncel i un cantant excepcional. Una de les sorpreses del Barcelona Jazz Festival, al Harlem.
→ Harlem Jazz Club. M: Liceu. Dj. 31, 22.30 h. 18 €.

Anti-karaoke Halloween

Tant si sou de panellets com de

Acid Arab

Beats càlids per ballar tota la nit que ens arriben des de París però que recorren la Mediterrània de nord a sud i d'est a oest. Acid Arab presenten al Nitsa el seu segon treball, *Jlida* –que vol dir ‘nou’ en àrab– (2019). El teclista Kenzi Bourras, que tocava només en directe, s'ha convertit en membre de ple dret i aporta les seves arrels

Lizz Wright

L'última veu que va sentir Prince en directe, al Voll-Damm Barcelona Jazz Festival.

→ Teatre-Auditori Sant Cugat. FGC: Sant Cugat. Dg. 3, 19 h. 50 €.

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ Anna Netrebko & Yusif Eyvazov

Soprano i tenor actuen plegats al Liceu, en un dels actes de celebració del 20è aniversari de la reinauguració del teatre. Els acompanyarà l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, dirigida per Denis Vlasenko.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Di. 4, 20 h. 18-295 €.

↑ Evgeni Koroliov

El pianista rus interpreta al Palau de la Música Catalana les *Variacions Goldberg* de Johann Sebastian Bach, una obra de la qual s'ha convertit en un veritable especialista i que ha enregistrat diverses vegades.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dc. 6, 20.30 h. 20-68 €.

↑ 'Malson abans de Nadal'

La música de cinema torna a L'Auditori, de la mà de l'OBC. Serà amb la projecció d'aquesta pel·lícula del 1993, on interpretaran la banda sonora en directe, dirigits per Lorenzo Ferrándiz. Música de Danny Elfman.

→ L'Auditori. M: Marina. Dv. 1, 20 h; ds. 2, 19 h; dg. 3, 11 h. 12-60 €.

U CURT CIRCUIT

A CONTRA BLUES

+ RIVER OMELET

7 NOV - 20:30H | SALA APOLO (BCN)

MAGALÍ SARE

+ CLARA PEYA, ANDREA MOTIS I MÈS

7 NOV - 21:30H | LA NAU (BCN)

CARLA

+ ARTISTES CONVIDATS

8 NOV - 21:00H | BARTS CLUB (BCN)

THE SLINGSHOTS & FRIENDS

10è ANIVERSARI

9 NOV - 21:00H | LUZ DE GAS (BCN)

SCHIZOPHRENIC SPACERS

+ SATURNA

22 NOV - 20:30H | UPLOAD (BCN)

MUEVELOREINA + LAS CHILLERS

29 NOV - 20:30H | RAZZMATAZZ 2 (BCN)

Més informació i venda d'entrades a
www.curtcircuit.com

Organitzat per:

Amb el suport de:

LGBTI+

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgbti

De l'armari a la carrossa

Recorrem deu anys d'història d'Orgull LGBTI+ de la mà de Begonya Enguix.
 Per **Sebastià Portell**

DE L'ESTIGMA A l'orgull, de *I will survive* (1978) de Gloria Gaynor a *A quién le importa* (1986) d'Alaska; de l'Europride del 2008 a Madrid al World Pride del 2017 a la mateixa ciutat, passant també pels Orgulls de Barcelona, Sevilla i València. Aquest és el recorregut que proposa el llibre *Orgullo, protesta, negocio y otras derivas LGTB* que l'antropòloga i professora de la Universitat Oberta de Catalunya Begonya Enguix Grau acaba de publicar amb Ediciones Doce Calles.

"Aquest és un llibre sobre l'Orgull que no parla només de l'Orgull", adverteix. El volum, que és fruit de deu anys de treball de camp, en què ha assistit a tantes manifestacions com ha pogut, oficialistes o bé crítiques, i ha fet més de 50 entrevistes a

DE QUÈ VA...

444 pàgines de reflexió, crítica i alliberament.

PER QUÈ L'HEU DE LLEGIR...

Pocs assajos combinen tan bé rigor i entreteniment.

→ *Orgullo, protesta, negocio y otras derivas LGTB*. Ediciones Doce Calles. 444 p. 24 €.

agents socials diversíssims, com polítics, activistes, assistents a les manifestacions i agents socials, més aviat fa servir l'Orgull com un pretext ben productiu per analitzar qüestions com la construcció de les identitats sexuals i de gènere en el món contemporani, el *pinkwashing*, la despolitització de la lluita LGBTI, les empreses que se'n lucren i la conveniència (o no) de certes reivindicacions.

"El text vol ser profundament rigorós, però està a l'abast de qualsevol persona interessada

en el tema", segueix Enguix, que insereix la seva investigació en el grup de recerca MEDUSA, *Gèneres en transició*, de la UOC. "L'he escrit com a antropòloga feminista, i és per això que hi faig servir eines pròpies dels feminismes, com per exemple l'ús de la primera persona singular, i no el plural majestàtic. Assumeixo que, efectivament, qui parla socjo". Ella parla i, amb ella,

deu anys de memòria, agitació i comunitat desfilen davant els ulls dels lectors. ■

FESTIVAL D'ARTS CONTEMPORÀNIES I PENSAMENT
DEL 18.10 AL 28.11.19, BARCELONA

CLASSICS

Sílvia Pérez Cruz i Andrés Corchero, Tanit Plana
i Àlex Rigola, Les Impuxibles, Roger Mas i Maria Cabrera,
Josep Pedrals i David Soler, Paula Bonet, Àlex Gorina i més.

VENDA D'ENTRADES A WWW.FESTIVALCLASSICS.CAT

UN PROJECTE
DE

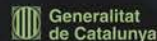
PATROCINA

AMB

AMB EL
SUPPORT DE

MEDIA
PARTNERS

UNA INICIATIVA DE **som** la cultura de tots

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Les reivindiquem en present

Una passejada pels treballs d'Aurèlia Muñoz, Charlotte Posenenske, Magda Bolumar i Ariella Aïsha Azoulay a diferents espais.
Per Eugènia Sendra

ENS SOCIAL (1976). D'ARIELLA MUÑOZ. © MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA. DONACIÓ HEREDIS DE L'ARTISTA.

ARIELLA AÏSHA AZOULAY. © FOTOGRAFIA: FUNDACIÓ ANTONI TÀPIES. BARCELONA 2019

ELS CENTRES D'ART i les galeries fa anys que treballen per treure la pols al discurs canònic que sovint ha arraconat l'artista dona. Així reivindiquen i redescobreixen creadores que, ara sí, compten amb una exposició individual a la cartellera.

Macramé en majúscula

La casualitat ha fet coincidir la presència de l'obra *Àguila beix* a la reobertura del MoMA i l'arribada de la donació de peces d'Aurèlia Muñoz al MNAC. Dins del recorregut de modern hi ha una doble sala on contemplar el que l'artista va crear als 60 i 70: "Primer fa paret, en dues dimensions, i arran del contacte amb el moviment de la *Nouvelle tapisserie* introdueix el macramé, el nus abstracte, i envaeix espais", explica Sílvia Ventosa, filla de l'artista. Àlex Mitrani, el

comissari, afegeix que Muñoz "es va enfrontar a l'espai i el volum, problemes propis de l'escultura". L'evolució de Muñoz s'explica a través dels dibuixos, tapissos i un mòbil on juga amb la suspensió a la manera de Gaudí, fins a la gran peça de macramé de sisal i jute, titulada *Ens social*.

→ MNAC. M: Espanya. Fins a l'abril del 2020. 12 €.

Les peces d'un sistema

El 1968 Charlotte Posenenske deia adeu al món de l'art amb un manifest que avui encara suscita debat. Està imprès a les parets de la tercera planta del MACBA –han recuperat la forma projectada per Richard Meier– i ajuda a comprendre

el desplegament d'estructures d'aspecte industrial: l'artista defensava les edicions il·limitades i la producció en massa per combatre el sistema de l'art. La retrospectiva dedicada a Posenenske ve del Dia: Beacon de Nova York; mostra dibuixos minimalistes,

estudis arquitectònics i dissenys de vestuari per al teatre, les obres inicials, fins a les pintures escultòriques i els sistemes modulars que cada galerista o col·leccionista podia muntar al seu gust.

→ MACBA. M: Liceu. Fins al 8 de març del 2020. 10 €.

Color i organicisme

La galeria Marc Domènech també rebobina als 60 i 70 per

"Jo faig i acabo sent el quadre, la tela, el color"

ENS AGRADA

Què voleu? Vídeo,
foto, pintura...

TOCAR EL COLOR

★★★★

Ni el paper ni el pastel són art de segona categoria, i ho demostren amb Boudin, Degas, Picasso i Miró.

→ Fundación Mapfre.

M: Passeig de Gràcia. Fins al 5 de gener.

FEMINISMES!

★★★★

Un repàs al moviment, de les 'pioneres' als 70 en clau fotogràfica fins al present en clau local, amb múltiples formats i discursos.

→ CCCB. M: Catalunya. Fins a l'1 de desembre.

EN CAIGUDA LLIURE

La mostra de títol suggeridor recull accions i narratives impregnades del canvi constant en què vivim. Caureu de la mà d'Àngels Ribé i d'altres.

→ CaixaForum. M: Espanya. Fins al 9 de febrer.

BILL VIOLA

És un dels grans noms del videoart i és un luxe veure'l a Barcelona i escampat pel territori. En sortireu carregats d'esperit i reconciliats amb el món.

→ La Pedrera. M: Diagonal. Fins al 5 de gener.

SÈRIE DW DE CHALOTTE POSENSKIKE I MOUËL LOUÏL

Més imprescindibles a
timeout.cat/exposicions

mostrar el treball en paper de Magda Bolumar. Van ser anys en què amb la seva parella, l'escultor Moisès Villèlia, van viure a París i Quito i això va transcendir a la producció de l'artista. "A Europa feia aiguades, i a Quito els colors guanyaven intensitat", recorda Bolumar. Vinculada amb membres de Dau al Set i l'avantguarda catalana, refusa l'etiqueta d'informalista que van penjar-li els contemporanis, i defensa la inclinació per l'harmonia de línies i el color, amb els quals recreava figures d'insectes i sistemes onírics, sobre paper o xarpellera. "Jo no penso, jo faig, i quedo tan integrada que acabo sent el quadre, la tela, el color... No concebo una vida sense color", rebla Bolumar, encara en actiu.

→ Galeria Esther Montoriol. M: Diagonal. Fins al 20 de desembre. Gratis.

Revisar l'arxiu

Ariella Aïsha Azoulay, cineasta, comissària i professora que ha treballat de prop el conflicte d'Israel i Palestina, proposa remirar la història per reparar els errors impresos. Després de la Segona Guerra Mundial s'imposa un nou ordre mundial fruit de diferents abusos; l'artista ens convoca a reconstruir la història a través d'una recol·lecció d'objectes i documents.

→ Fundació Tàpies. M: Passeig de Gràcia. Fins al 12 de gener. 8 €.

ST (1965) DE MAGDA BOLUMAR

MAGDABOLUMAR MARC VENTURA 65

SURRENDER (2001) DE BILL VIOLA

Art sonor?

EXISTEIX L'ART PLÀSTIC

sonor? Aquesta és la pregunta que formula –només el títol ja planteja el dubte– la darrera aposta de la Fundació Miró. És evident que la pintura és, sobretot, una qüestió visual. Tanmateix les arts no són camps closos i des del segle XIX i fins a l'actualitat els artistes s'han vist seduïts per la música, pel so, i l'han pres com a font d'inspiració. A través d'obres d'artistes del nivell de Delaunay, Rolf Julius, Beuys i Joan Miró, la mostra comissariada per Arnau Horta analitza com la sonoritat ha deixat petja en l'art dels darrers segles tan en l'àmbit visual, com el temàtic i conceptual. Ja sigui com a font d'inspiració, amb títols que manllevem termes musicals –fuga, nocturn, etc.–, incorporant el so a l'obra d'art a través de

DE QUÈ VA...

Aprofundeix en la relació de la música i el so amb les arts plàstiques.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per reflexionar sobre art i sonoritat a través de l'obra d'artistes de primer nivell.

→ Fundació Miró.
M: Espanya. Fins al 23 de febrer. 7 €.

TROMPETA DE BREITOVEN (AMB ORELLA) OPUS# 137, DE JOHN BALDESSARI. © CORTESIA DE L'ARTISTA, MARIAN GOODMAN GALLERY I SPRUITHMAGERS

mecanismes o enregistraments sonors o bé emprant recursos visuals com poden ser, per exemple, partitures i el gràfic d'ones sonores.

L'exposició, molt interactiva, demana sovint la intervenció de l'espectador i ens demostra que no tan sols podem sentir amb

les orelles sinó que, a vegades, hem de fer ús de tot el cos. Posa el punt final un àmbit dedicat al concepte de silenci amb obres de John Cage i altres artistes que, de la mateixa manera que ens qüestionem la sonoritat de l'art, posen en dubte l'existència del silenci. ■ Bernat Puigdollers

Creativa
BARCELONA 7-10 NOV
LA FARGA DE L'HOSPITALET

el Salón de las
 Manualidades y Labores

*** VALE DESCUENTO -2€ ***
 Descuento sobre tarifa plena. No acumulable. Válido por persona y día. No válido el jueves (Día del Visitante).

colabora

recinto

organiza

Plàstics sostenibles?

Sou dels qui cada dia preneu més consciència dels impactes que causem al medi ambient, però continueu comprant aigua envasada? Aquadirect Blue Planet us dona les eines per canviar d'hàbits!

SABÍEU QUE UNA família de quatre persones consumeix aproximadament 72 litres d'aigua al mes? Això són 576 ampolles de litre i mig d'un sol ús a l'any i un gran impacte mediambiental. És per això que dia a dia es busquen solucions per millorar aquest impacte, i Aquadirect Blue Planet proposa una manera de fer-ho.

Aquesta empresa, que subministra aigua de consum i cafè des del 1997, ha decidit dir prou als plàstics d'un sol ús amb solucions eficaces, de qualitat i ecològiques. De quina manera? Ara us ho expliquem!

D'una ampolla, nous productes

Blue Planet subministra aigua directament a casa o a les oficines dels seus clients per, a més, ajudar-los a millorar la seva qualitat de vida. I ho fa en ampolles de 18,9 litres perfectament reciclables i reutilitzables, que tenen un cicle de vida d'uns 8 o 9 anys. A més, un cop finalitzat el seu ús, se n'aprofita el plàstic i la matèria primera per crear nous productes com cadires, muntures d'ulleres o material escolar i entren a formar part d'una economia circular. També tenen gots compostables i ampolles de 0,5 litres perfectament reutilitzables, reciclables, lleugeres, resistents i amb el mateix cicle de vida d'entre 8 i 9 anys. I no només això! A partir del 2020, començaran a renovar la flota de transport amb vehicles híbrids per així reduir les emissions de CO2.

Comoditat per sobre de tot

No hi ha excusa per no ser ecològic. Blue Planet també compta amb un servei a domicili d'urgència 24 h i un servei tècnic gratuït i personalitzat. El Departament d'Atenció al Client s'encarrega de trucar i adaptar-se a les necessitats dels usuaris cada mes perquè no els hi falti de res. I el millor de tot és la qualitat de l'aigua, que prové de la Font de Subirà (Massís del Montseny), és 100% mineral natural baixa en mineralització i sodi i, per tant, apta per a totes les dietes.

Encara us ho esteu pensant? Poseu el vostre granet de sorra i ajudeu a preservar el nostre planeta blau!

Gots compostables per a begudes fredes o calentes

Ampolles reutilitzables, reciclables i lleugeres

Ampolles de 18,9 litres, amb un cicle de vida de 8 o 9 anys

DE QUÈ VA...

Una empresa que proposa solucions per eliminar els plàstics d'un sol ús.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè reduïx els impactes dels residus i ajuda el planeta.

→ blueplanet.cat

Menjar

El 7 Portes en barra!

El 7 Portes ha obert un bar: una barra per gaudir dels *hits* de la casa sense escarxofar-s'hi tres hores. Per Ricard Martín

N'HI HA QUE obren un restaurant i a l'any i mig ja tenen tres sucursals. El 7 Portes ha trigat, ehem, 183 anys a fer-ho. "Ara ja podem dir que som un grup!", riu un dels propietaris i cara visible del restaurant, en Pacó Solé Parellada (també catedràtic d'Enginyeria Industrial a la Politècnica). Perquè fa quatre dies que ha obert La Barra del 7 Portes, que sí, és un bar de tapes -barra i tres tauletes altes- però es percep, quan hi entres, com una versió miniatutzada del pailebot de la cuina barcelonina.

"De fet, més que una sucursal és un apèndix, un afegit, perquè

en origen era un magatzem connectat al restaurant" -s'hi entra pel carrer paral·lel- i vam decidir convertir-lo en un espai diferent, però que es nodreix de la nostra cuina", explica.

"A vegades molts oblidem que els porxos existeixen"

La cuina del 7 Portes: 450 m² de fogons, desenes d'olles fumejant fumet a tot tren des de les sis del matí sense interrupció. Anar al 7 Portes no és qualsevol cosa: és un ritual d'unes tres hores -els cambrers, la multitud, l'emplatat, la gresca, la sobretaula de cafè, copa i puro- d'uns 40 euros pel cap baix. La gràcia de la Barra és que disposa en format tapa "dels grans èxits del restaurant sense que hagin

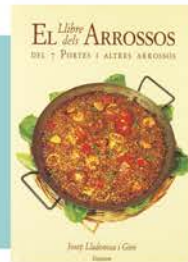
d'entaular-te, i si hi vas tres o quatre, en un pim-pam menges bé per 15 o 20 euros", destaca Solé. I és cert: el que fa il·lusió del 7 Portes, arrossos a part, són els hits: els canelons, les croquetes, els bunyols de bacallà...

I en comptes d'haver de negociar amb el nen o la besàvia un caneló, recolzeu-vos a la Barra, i gaudiu de racions individuals i a preu popular: com un excel·lent got d'amanida de xató (4,50 euros) o calamars a la romana amb maionesa i romesco (9,90 euros), dels millorats que s'enfarinen a la costa catalana. I el seu tros de caneló trufat -a 5 euros- és un torpede als cuiners que serveixen un caneló a 12 euros. "Mai hem obert un altre restaurant

EL TOP 3

Lloc culte i de culte

'El llibre dels arrossos..'

El mestre Lladonosa, qui va portar el 7 Portes a una època de glòria als 90, va escriure un llibre ja clàssic sobre receptes d'arròs i món arrosser. *Oju*: A Amazon costa 250 €, ells el venen per 15!

DE QUÈ VA...

El 7 Portes en versió barra de bar; gaudiu dels seus clàssics en format tapa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir pim-pam i bé de preu d'allò que ens fa salivar des de petits.

→ Reina Cristina, 11.
M: Barceloneta.
T. 635 659 856.
15-25 €.

FOTOS: MARIA DIAS

Sopars lírics

Ja van per la vuitena temporada dels Sopars Lírics, àpats amb recitals de cantants prometedors. El proper, el dijous 21: àries i duets amb Samuel Peláez (tenor) i Jan Antem (baríton).

Receptaris històrics

Publiquen la seva pròpia col·lecció de receptaris històrics de la cuina catalana, com el *Llibre del coc* (1520), per exemple: treballades edicions de l'original, amb la versió en català actual i una anàlisi del context històric.

perquè el 7 Portes és tan gran que no ens cal per fer gruix, però a vegades penso que molts barcelonins obliden que els porxos d'en Xifré existeixen, i potser caldria tenir alguna cosa per damunt de la Diagonal. Sobretot per a qui li fes il·lusió l'arròs, sense haver de reproduir una carta de 80 plats" valora.

La bona notícia és que a La Barra podreu demanar tapes generoses d'arròs per a un (6,50 euros, que bo l'arròs picantet amb olives i conill!). Viciosos anònims de la paella, per 12 euros teniu el duet paella i fideuà. I també hi desfilen plats en perill d'extinció, com tripes a la catalana o mar i muntanya en format tapa. I la crema catalana, jibaritzada a una a quatre

cullerades (2,50 euros) és una cucada digna de fondre els ploms d'*instagrammers*. No es pot acabar un article del 7 Portes sense una anècdota. En aquest cas, una sobre Milton Glaser, astre del disseny gràfic que ho ha fet tot, des de *I love New York* fins a portades de Townes Van Zandt. També les etiquetes del vi del 7 Portes. "Va venir un mes seguit a menjar, i vam pensar: "Per què no li ho demanem? Però segur que fa factures d'aquelles on no hi caben els zeros, es fotrà un fart de riure". Va accedir-hi. "Què us cobraré? He estat tan bé que res. Però quan vingui, menjo gratis", va ser la resposta. I

quants cops ha tornat? "Cap. Però ens encantaria que ho fes. Té aquella intel·ligència fina de jueu novaiorquès, brillant i culte". ■

TIME OUT BOX

Plat o 'burger'?

↑ ChichaLimoná

De local multiusos a clàssic modern: si hi ha algun restaurant que enarbori l'eclosió de passeig de Sant Joan, són ells. I ho fan tot bé, *non-stop*. Menú del dia, *brunch*, plats d'autor, vermut... Tant els fum l'hora. Màquines!

→ Passeig de Sant Joan, 80. 25-30 €. chichalimona.com

Menja a meitat de preu en deu dels millors restaurants, per 49,95 €!
Compra la caixa a timeout.cat/box

↑ Bernie's Grill & Diner

A Barcelona s'han muntat milions de *burgers*, però les seves encara són de les millors. També ofereixen la reproducció més fidel que podreu trobar aquí d'un *diner* nord-americà. I, a més, la graella de rostir carn és celestial.

→ Via Laietana, 20. 20 €.

Mengen dos i paga un, en deu hamburgueseries fabuloses. Per 19,95 €!
Compra la caixa a timeout.cat/box

RESTAURANT DE LA SETMANA

Puerto Escondido

→ Marià Aguiló, 26. M: Poble Nou. T. 93 277 96 72. 20 €.

BARRETS DE MARIACHIS? No. Ranxeres al fil musical? No. Pareds pintades de colors *kahlonins*? Tampoc. El Puerto Escondido no és un restaurant-postal mexicà; és un restaurant mexicà real i contemporani a Marià Aguiló, un carrer real i amb poc turista. Aquí no s'hi mengen *nachos*, sinó *topos*; res de clares, només *Micheladas*, i ni rastre de salses envasades ni de *tortillas* industrials perquè es fa tot des de zero. L'Elena i l'Herme s'han entestat a demostrar-nos que una cosa és la teca estereotipada tex-mex i una altra la variadíssima cuina regional mexicana.

I com que són de l'estat costaner d'Oaxaca, aquí hi trobareu plats comuns arreu del país (cebiche, *enchiladas*, *tacos*) i plats específics de la seva regió; amanida de *jitomate* amb paté de *chapulines*, *quesadilla* morada de flor de carbassa, sopa de marisc i gall dindi amb *mole* negre. A un establiment oaxaqueny no hi pot faltar el mescal; el seu és de la casa La Medida. Amb el margarita de mescal amb tamarinde entendreu d'on ve la febre mundial per aquest destil·lat. L'Elena posa la mateixa paciència i minuciositat als plats principals que a les postres; tarda dos dies a fer el pastís *tres leches*. No us el perdeu! I per l'amor de la verge de Guadalupe, no us perdeu tampoc el seu menú de migdia a 12,95 euros. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Gastronomia oaxaquenya d'alta volada a preus molt terrenals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per superar la visió monolítica de la gastronomia mexicana.

FOTOS: IRENE FERNANDEZ

TIME TO BON ROTLLO
TIME TO RIURE
TIME TO VERMUT
TIME TO BONA TECA
TIME TO CELEBRAR
TIME TO CHILL
TIME TO TASTAR
TIME TO BIRREJAR
TIME TO PARTICIPAR
TIME TO INSPIRAR-SE
TIME TO EAT FEST

PRODUCTE CATALÀ, XEFS i TIME OUT

El 30 de novembre, al Museu Marítim de Barcelona.

TimeOut

Amb la col·laboració de:

Coca-Cola
SIGNATURE MIXERS

Patrocinat per:

**Generalitat
de Catalunya**

**ESTRELLA
DAMM**

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
Un espai elegant que combina cocteleria d'autor, sopars de qualitat i espectacles de tota mena en viu.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per imaginar-vos com podia ser un club dels anys 20.

Cabaret

→ Av. Francesc Cambó, 14.
M: Jaume I. De dc. a ds. a partir de les 20 h.

BAIXO AL SOTERRANI de l'hotel The Barcelona Edition i em trobo amb un sumptuós club semiclandestí que recorda un cabaret dels anys 20. Una decoració elegant amb llums atenuades i cortines de vellut es combina amb projeccions d'una pel·li de Fred Astaire i un escenari on passen coses. Avui

és dimecres i un trio amenitza la vetllada, amb una barreja de blues, rock i reggae que m'obre la gana i la set. Al Cabaret es practica la infal·libre combinació de cocteleria d'autor, cuina de qualitat i espectacles. De la cuina surt un moll amb suc de rostit, un variat de marisc, un

salmó fumat amb remolatxa, tot espectacular. Preus elevats, però producte impecable. La vinoteca és molt interessant, però acompanyo el sopar amb còctels imaginatius i molt ben executats. La carta de licors és infinita i completíssima, i tota la teca i el mam estan inspirats en tres

ciutats cabareteres: París, Nova York i Barcelona. Mentrestant, la banda toca Marley i el guitarrista dibuixa un solo hipnòtic. Per cert, a part de la música, el dijous, el divendres i el dissabte hi ha cabaret a partir de les 23 h. Traieu la Liza Minnelli que dueu dins! ■ **Oscar Broc**

RAVAL BRUNCH

25 !!! EUROS

DOMINGOS 12:00 - 16:00H
¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS. 360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

Més marro a timeout.cat/cafe

NO T'HO PERDIS

CAFÈ INDIE

→ ICBF Open Day. Ds. 2, 10-19 h. Utopia, 126. M: Selva de Mar. 3 €.

NO CAL SER dels que troben notes de xocolata al sífó per gaudir de l'Independent Coffee Barcelona Festival. El dissabte 2 tindrà lloc la jornada oberta al públic d'aquest festival de cafè d'especialitat. De 10 a 19 h podreu tastar el producte de més de vint torradores estatals, i també participar en un taller d'iniciació al tast, o aprendre com fer un *affogato* perfecte amb gelat de Delacrem. Estrenen espai: després dels 7.000 assistents de l'any passat, s'han traslladat a l'Utopia 126. Normal: per 3 euros, tens entrada, tassa i tot el cafè gratis que vulguis o puguis.

MONICA FIGUERAS

NEIX EL NOU MITJÀ QUE MARCARÀ LES TENDÈNCIES DE LA GASTRONOMIA

PER NOMÉS
9,95 €

PACK
EXCLUSIU
APART #1

· REVISTA DE 240 PÀG.
· VIDEOS 360°

+

DE REGAL!
ULLERES DE
REALITAT VIRTUAL

JA AL TEU QUIOSC I VENDA ONLINE A
WWW.APARTGASTRO.COM

UN
PROJECTE
DE **CUINA**

UNA
INICIATIVA
DE **som**
la cultura de tots

AMB EL
SUPORT
DE

**ESTRELLA
DAMM**

MALQUERIDA
Roja Pressa

**INEDIT
Damm**

Tendències

Més disseny verd a
timeout.cat/moda-sostenible

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

JARA VARELA

Disseny, llavors posidònia

Here We Are reuneix ONG amb marques i dissenyadors independents per fer projectes solidaris. Per *Eugènia Sendra*

AL MEDITERRANI TENIM un pulmó que es diu posidònia, una espècie endèmica que habita sobretot a les illes Balears, però la contaminació i la navegació per a l'oci amenacen les praderies i la biodiversitat del mar. El col·lectiu Here We Are va descobrir la tasca de l'ONG GOB Mallorca a través de l'amic Kenneth Perdigón, patró de l'embarcació *Narinar*, i va engagar un nou projecte de disseny i creativitat amb fons solidari. "Vam demanar a amics i coneguts quines peces icòniques els agradaria veure versionades i vam anar a trucar a la porta de les firmes", recorden Ricardo Sanfeliu i Diana Martín, que encapçalen Here We Are.

Han aconseguit que es produeixin en diferents tonalitats de verd peces com el llum TMM de Miguel Milá i Santa & Cole, el tamboret Luco de Martín Azúa i Mobles 114, una taula de forja

de Maria Pratts, un gerro de Max Enrich, una peça ceràmica de Mariscal i una catifa de Nani Marquina, entre d'altres. El desplegament fa patxoca: es tracta de peces úniques a partir de 200 euros (tenen preus més populars les col·laboracions amb Thinking Mu i Córdova Canillas amb forma de samarreta i cartell).

S'exposaran a l'Espai2 de la Galeria Àngels i es vendran a Il Giardinetto (dj. 7) i els beneficis es destinaran a una campanya de protecció de la posidònia per a l'estiu del 2020.

Here We Are Collective defensa el treball, de moment no monetitzat. "Hi ha marques que demanen relats amb component social i mediambiental i ONG que volen donar visibilitat al que fan. Es tracta d'unir projectes, situar-

los en un aparador i arribar a nous *targets* a través del disseny", revelen. ■

DE QUÈ VA...

Dotze peces úniques per salvar la posidònia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per admirar bons dissenys tenyits de verd.

→ Espai 2 Galeria Àngels. M: Liceu. Del 4 al 6 de novembre. Gratis.
[@herewearecollective](https://www.instagram.com/herewearecollective)

El teu estil

Per Laia Beltran

1

NIGÈRIA

Minku

Tot i que continua fent bosses de pell, la dissenyadora Kunmi Otitoju acaba d'estrenar una línia de roba amb peces úniques molt *arty*, com aquest top, i on mescla seda i teixits autòctons.

→ 405 €. minku.com

JAMES HUGGALL

2

SUD-ÀFRICA

Pichulik

Inspirades en un símbol amazic que representa el sol, aquestes arracades de fil gris i granadura d'or fetes a mà destil·len el minimalisme i la contemporaneïtat de la nova Àfrica.

→ 105 €. pichulik.com

4

KÈNIA

Wazawazi

Conscients de la importància dels ramats per a les tribus del país, reciclen la pell de la indústria càrnia per dissenyar bosses com aquesta, que combina textures naturals.

→ 60 €. wazawazi.co.ke

3

ETIÒPIA

Sawa

Produïdes a Addis Abeba, aquestes vambes retro tenen un plus pel mapa d'Àfrica que porten gravat a la sola i per l'estampat de Shine Shine, una firma de decoració de Ciutat del Cap.

→ 75 €. sawashoes.com

EL CALAIX DEL SASTRE

Malika Favre

Malika 360°

→ shop.malikafavre.com
216 pàgines per gaudir dels jocs de formes i colors de la il·lustradora francesa Malika Favre. La monografia recull treballs publicitaris, editorials i projectes personals que l'han fet coneguda (34,70 euros).

Teixint amics

→ bobochooses.com
La mataronina Bobo Choses s'ha aliat amb la madrilenya We Are Knitters i subministra les eines per fer-vos un jersei de llana orgànica. Si us agrada la mitja, encarregueu el kit –versió canalla, bebè i dona– i a la feina.

Gas!

→ opel-collection.com
Opel, empresa automobilística alemanya, llança una col·lecció d'inspiració retro: samarretes i dessuadores impregnades dels colors emblemàtics de la marca: blau, fúcsia i groc.

Celebrar el 'ritu'

→ @eldiluvioniversal
L'artista Ulises Mendicutty convida a vermut-ritual a la galeria de Gràcia (ds., 12 h). No hi faltaran les peces de ceràmica –avui ofrenes– per celebrar el Día de los Muertos mexicà: calaveres, fruites, sants...

ENS INSPIRA

Joan Rovira

Des d'un taller-botiga del Born, les seves mans expertes transformen el bambú en joies orgàniques i intuïtives. *Per Laia Beltran*

→ Cotoners, 10. M: Jaume I. @cotoners10

DES DE BEN petit l'havia fascinat la caixa d'eines del seu pare. D'adolescent, la germana li explicava com havia vist que n'usaven al taller de joieria de l'Escola Massana. I en Joan Rovira ho va veure clar. "Recordo les classes de Ramon Puig Cuyàs perquè trencava els esquemes. Ens va obrir els ulls a l'hora de triar materials". Tant, que un dia al jardí d'un familiar va tenir una revelació. "Mentre podava el bambú, n'hi vaig agafar uns trossos. Em va agradar perquè era lleuger i resistent alhora". D'allà van sortir unes petites peces escultòriques precioses que decoren el seu taller-botiga del Born. "Llavors la societat no estava preparada per a aquest tipus de joieria. Per això vaig acabar treballant en tallers de joieria industrial i, després, com a directiu en empreses de sistemes d'informació". Fa set anys va petar per l'estrès. La salvació va ser rebobinar tres dècades i anar a buscar-se on ho havia deixat: al bambú. De les seves mans expertes surten penjolls, anells, arracades... "Les meves peces són intuïtives, orgàniques. No és tan fàcil interpretar la natura". També sent que alguna cosa l'empeny a pensar en gran. "Estic provant amb mòbils". I allà on el seu dit assenyala, el bambú dansa lleuger i resistent com si escoltés una melodia de jazz.

ROBA

Li agraden els clàssics: camises Timberland i texans Levi's.

ACCESSORIS

Es compra les ulleres al barri, a l'Òptica Escrivà.

CALÇAT

Vambes Skechers o sabates Camper, però sempre ben còmodes.

De collita pròpia

Treballar amb bambú li comporta un ritual: anar al bosc a buscar-ne, assecar-lo i tenyir-lo a mà per crear peces escultòriques i misterioses com aquesta agulla. És unisex i peça única (145 euros).

Home d'ofici

També li agrada crear peces més convencionals, com aquestes arracades de bambú natural (55 euros el parell). A més, accepta encàrrecs i fa classes de joieria al seu taller.

Metall i pedra

A banda del bambú, adora el jaspí de Montjuïc, una pedra amb reflexos rogencs que en aquest penjoll combina amb plata ennegrida, bronze, coure i or per ressaltar-ne les diferents textures (585 euros).

Al Japó que més desitgis

Amants de la cultura nipona, el país del sol naixent us està esperant i l'agència Viajando por Japón us hi porta en un viatge ben complet i personalitzat!

QUINA IMATGE US ha vingut al cap quan heu llegit el títol? El vostre manga preferit, un personatge d'anime, un plat de sushi, aquella cançó de J-pop que sempre us fa ballar o Tòquio tenyit dels colors que acompanyen la tardor? Tant sigui per la seva natura com per la seva història, o el seu art i la seva deliciosa gastronomia, el Japó és un destí amb possibilitats infinites. Voleu descobrir-les a la vostra manera?

A Viajando por Japón saben molt bé com ajudar-vos i el ressò positiu que tenen a les xarxes n'és una clara demostració. El personal de l'agència coneix el Japó a la perfecció gràcies als seus anys d'experiència i contacte amb el país i us planificaran un viatge personalitzat. Fins i tot us prepararan una guia personal en format físic i digital del vostre itinerari. Expliqueu on voleu anar perquè us portaran per tot arreu! Només haureu de decidir

el nombre de dies i el tipus de visita que voleu: circuits, excursions d'un o més dies i d'altres experiències.

Aneu un pas més enllà

No només us conformeu amb els llocs més típics i turístics, aprofiteu per descobrir nous racons. Viajando por Japón us ensenyarà llocs on cap altra agència arriba perquè exploreu el Japó més recòndit! A més, no importa si ja heu visitat el país en diverses ocasions, perquè el personal de l'agència sempre té preparades noves rutes per als més viatgers.

Entre les noves experiències que s'han ideat, hi ha les estades a la ciutat de Nagano, prop del cor del país, amb un dels temples més importants del budisme al Japó i amb la possibilitat de fer nit en un allotjament rural en una zona d'aigües

Prepareu el vostre viatge i descobriu un país fet a mida

termals naturals. Preparats per relaxar-vos amb total exclusivitat?

Sempre és el moment

Pensar ara en el Japó és pensar en els Jocs Olímpics que es disputaran a la capital l'estiu que ve i el boom turístic

que omplirà tots els carrers de Tòquio. Però d'entre totes les coses bones que té el país, una és que s'hi pot viatjar en qualsevol època de l'any. La seva disposició geogràfica, de forma allargada i amb climes molt diferents, fa que en tot moment i en cada indret es pugui trobar bellesa: des de les zones muntanyoses de Hokkaido fins a les petites illes del mar interior de Seto. Amb quin racó us quedeu? Comenceu a planificar ja un viatge únic i personalitzat.

→ La Rambla, 88. 1r, 1a. M: Liceu. 93 412 63 93.
viajandoporjapon.com

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Més aventures a
timeout.cat/viatges

La bona vida canadenca

Quatre recomanacions per menjar, ballar i gaudir de les opcions culturals de Mont-real. 'Bon appetit!'

1 Phi Centre

Mont-real no és ni la capital (Ottawa) ni la ciutat més gran del Canadà (Toronto), però sí que és el punt cultural més calent del país, amb institucions d'art com el Phi Centre, *for art in all its forms*, tal com es defineix l'espai. Fins al 19 de gener hi ha programada l'exposició *Cadavre exquis*, amb peces de videoart de Marina Abramovic i Olafur Eliasson, entre d'altres. Si en teniu oportunitat, visiteu també el MAC (Musée d'Art Contemporain).

2 Time Out Market

Tenim novetats delicioses: el 14 de novembre obre portes el Time Out Market de Mont-real, un espai de prop de 4.000 metres quadrats a Sainte-Catherine street –artèria del *downtown*– que aplega les propostes de setze dels millors restaurants d'una ciutat amb un nivell gastronòmic altíssim, una escola de cuina, tres bars, un espai cultural i un mercat. El projecte se suma als èxits de Lisboa, Nova York, Miami, Boston i Chicago.

3 Cinéma moderne

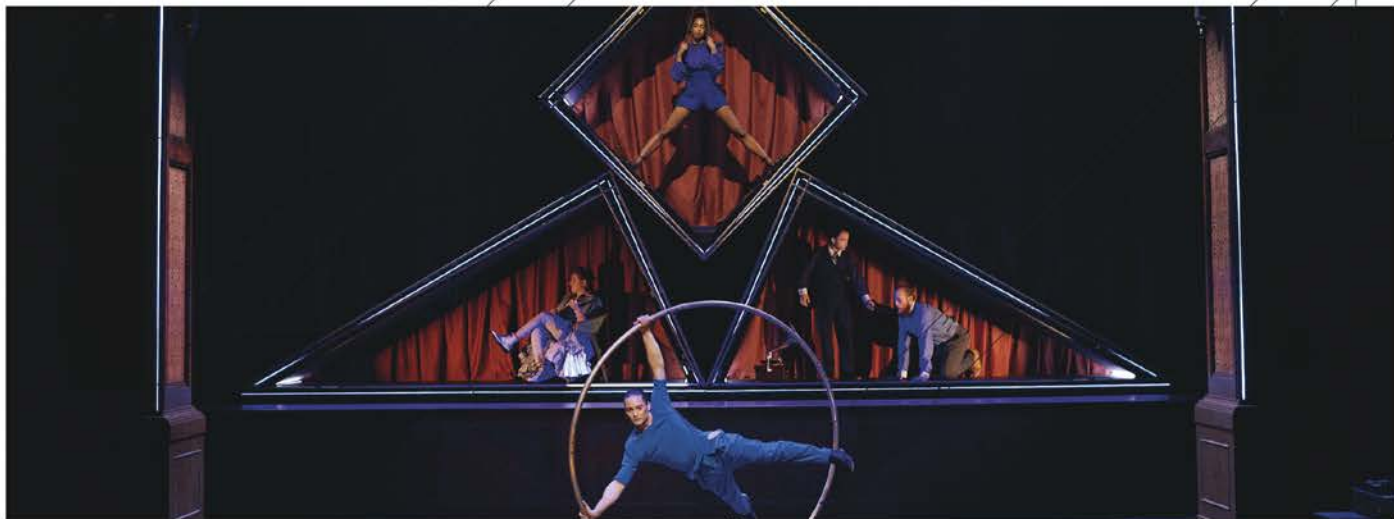
El titular és que el Cinéma moderne, al Mile End, és una sala independent on pots prendre un cafè, una cervesa o un bon sopar mentre mires una pel·lícula. Però la realitat va més enllà: el cas és el que el lloc és tota una institució, un dels millors cinemes de la ciutat (per equipament i per programació) i que hi organitzen constantment cicles i activitats com col·loquis amb directors. I per si fos poc, també tenen cura dels més petits.

4 MTelus

A la ciutat que va veure néixer Leonard Cohen, si poden vacilar d'alguna cosa (que ens passen la mà per la cara és un fet) és de la música. Jazz a banda –el festival, un dels més prestigiosos del planeta és al juny-juliol–, hi ha una pila de sales on fan música en directe. Una de les més populars i actives és MTelus, dedicada a la cultura des de fa més de 100 anys: durant el segle XIX va ser una pista d'esquí i després també va acollir un cinema i un teatre.

temporada alta →

Girona,
del 6 d'octubre
al 9 de desembre

Hotel

CIRQUE ÉLOIZE

Dijous, 31 d'octubre a les 20.30 h

Divendres, 1 de novembre a les 16.30 h i 21.00 h

Dissabte, 2 de novembre a les 16.30 h

Teatre Municipal de Girona

Nova
funció

Próximo

CLAUDIO TOLCACHIR

Divendres 1 de novembre a les 20.30 h

Dissabte 2 de novembre a les 18.00 h

Teatre de Salt

Sopro

TIAGO RODRIGUES

Divendres 8 de novembre a les 20.30 h

Dissabte 9 de novembre a les 18.00 h

El Canal, Salt

Birkin / Gainsbourg

SYMPHONIE INTIME

Dissabte 9 de novembre a les 20.30 h
Auditori de Girona

www.temporada-alta.com

Un festival de **Bitò** amb el suport de:

EL PUNT AVUI

L'AVANGUARDIA

3 CADALUNYA RÀDIO

TimeOut

Odilon Redon, *Profil sous une arche* [Perfil sota un arc], c. 1905. Col·lecció Laure Denier.

Tocar el color

La renovació del pastel

Casa
Garriga Nogués
Diputació, 250
Barcelona

FINS AL
5 de 2020
gener